

[Afghanistan Digital Library](#)

adl0920

<http://hdl.handle.net/2333.1/4xgxd2pg>

This is a PDF version of an item in New York University's Afghanistan Digital Library (<http://afghanistandl.nyu.edu/>). For more information about this item, copy and paste the "handle" URL above into a web browser.

When referring to or citing this item please use the "handle" URL and not this document or the URL from which you downloaded it.

All works presented on New York University's Afghanistan Digital Library website are, unless otherwise indicated, in the public domain. The images available on this website may be freely reproduced, distributed and transmitted by anyone for any purpose, commercial or non-commercial.

NYU Libraries, Digital Library Technical Services, dlts@nyu.edu

جعفر وشیعه ۱۸۹۱ ص ۹۷۰
- ۲ -

مُهَاجِرَاتٍ كَثِيرَاتٍ
كُلُّهَا وَقْلَمَنْيَا، وَجَوْنَيَا
(وَعِشْرُونَ)

آریا دواشتی و د پاشی فیصل مکاری

سید علی

در مسیح ابلاغ طبع سیم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
قلمگل کوشواره ولاپتی که بدار اسلطنه دل
امتحان کرده شده و تجھم ندار و ترکیشان دل
قلعه ندگور پذیرفرا رسخت که در سال سه و
قلعه مشیوه و هاده اهل در ایندایی ماه حوت
و و خمه و زوم در ایندایی ماه جمل ای (۱۰) ماه
شور حکم دار و که قطبیه شود، و خمه سوم در (۱۱)
ماه سیسه ای آخر ماه میران قرار تغیریق دلیل دست

۳۴

در ماه حوت و محل ترکیب تیار نمودن قلمه
مذکور انجمن سنت، که اول در کننداله پا زرمه
تک از جمله خشت پخته در حد سو لاخ کند الی
مذکور پوک گذاشت شسته و ده دانه ذغال بلو
تیر تقدیر نهم همارک مغز در سر جمله مذکور اندازه
شود بعد آن دو نیم حصه گل مست جوشی و نیم
حصه پاروی شهری کهنه و وساله که هبر و و
را مخلوط کرده خشک در کننداله آنده اخته
تقدیر یک و نیم بذر آنکه کم پر شود بفراز
قلمه مذکور در کننداله شانده شود، ده یوم
در سایه کامل گذاشت شود، و در یوم
سه دفعه به ماه سر آب پاش پاشید و شود

۴۹

و بعد آن پا تر و ه روز در سایه ا بلوچ گذاشت
شود یعنی تیر سایه خود خفت و کلاه کا عذر
ساخته شود و در سر قله هر کور یک زار و که
یقدر نصف بندانگشت کلاه هر کور باز کل
پالا باشد که طبله هر کور یخوار و آهاب
بعلمی هر کور ر سد که خراب بر کم شیوه تا
مدست پا تر و ه یوم و آهاب طبله هر کور حربی ه
سنه و خوبی تیر پنجه ایم پاش داده شود
و بعد از پا تر و ه یوم و ه یوم و یک رات قسم
شود که روز اول یخیم ساخته در آهاب
گیرم بهمراه کلاه کا عذری هر کور یک زار و کلاه
عده بورانه بالامی قلمه برد استه تو شود

۵

که قلمه را آهاب نمی‌بیند، و بعد از سیم ساعت
و اپس در بیان سایه ابلق بگذرد از د روز دو
بعد ریک ساعت و در روز سوم یک و نیم ساعت
و در روز چهارم دو ساعت در آهاب بماند
و بعد آن که شش روز و یک رم باقیماند،
در ریوم دو ساعت در آهاب گرم بماند
و کلاه مذکور را با شترشود، و بعد از
دو ساعت در سایه ابلق گذاشت شود
بعد که ملاحظه شد که قلمه بستره شده باشد در جایی
یگذار و که اندک آفتاب از سایه اضافه باشد
باشد روز اول دو دقیقه - و در روز دوم
چهار دقیقه - و در روز سوم سه شش دقیقه

۴

و زور چهارم بیست و یکم - و زور پنجم
و یکم الی روز دهم که چهارمین بیست و یکم
شود کلای مذکور برداشت شود، و
کنده را برخان جا باند و بعد روز یازدهم
نیم ساعت - و زور و اوایل دهم یک ساعت
و روز بیست و هم یک و نیم ساعت - و روز
چهارم و سیم دو ساعت، و بعد از چهارم
روز کلای کاغذی مذکور کامل از بالای
پوته مذکوره برداشته شود و روز سیم
آب داده شود باقی که قلچه مذکور بسبز نگردد
باشد ای آخر ماہ چورا در جا بگذارد و که از
آخر آب سایه اضافه باشد، و روز سیم

آن بیرونی شود و پنهان از آخوندی چو ز آذن شاء
الله تعالیٰ سپری شود - و باقی در ماهِ حمل که
ظلکرده باشود پذیرفراز است . که از همان
ظرکه از آبتدای ماهِ جوسته بزیده شده بو
در آبتدای ماهِ حمل ملاحته کند که بقدر نصف
آنگشت سپر و نوده کرده باشد . بقدر
چهار آنگشت آن از همان ظلمدگور بزید
هر لاه بقدر یکس چهار کعبه آنگشت
سپر و نوده باشد بگذار و لای (۱۵) ماهِ جو
که بجز دشنه بسپر و نوده کند بعد آن ظلمه کند
هر کیمی تبار محمودن گل عیش جوی
و غیره بجهان فرار است که و کر شده .

تقریق ۳ ب - در ماه سپتمبر (۱۵) رنو
مکن شسته باشد قلم آن ورز میخ شانده همچو
پایین قسم: که اول در بالای زمین آن
سایه در ختن باشد، و هرگاه سایه در ختن
نمایش دهد حسری بالای آن زده شود که بالا
قلمه گل مذکور آفتاب نرسد.

دوم: - بقدر یک چهار ک بند آنکه
پاروکی سوخته، کهنه و سالم در سر زمین
پاشیده شود.

سوم: - در سر زمین که پارو پاشیده
شد زمین مذکور را سیل بزند و هموار کنند
بعد که گل و پارو غلو ط شد و زم شد

۹

که ز میں پو ات بست شو و .
چهار هم بس کنداله گل هنور را دو وقت
خنک آب کند و تقدیر هفت بندانگشت
قلمه را پرند که چهار بندانگشت آن در زیر
گل باشد و سه بندانگشت آن از گل
بالا باشد و پر زیر حسری مذکور شاندہ گذشته
شو و که آقا ب در قلمه نرسد . بعد و ریوم
دو مرتبه آب بند ہد الی مدت پانزده یوم
و بعد از موعد مذکور بر وزیر یک مراتبہ از
طرف صبح آب بند ہد الی مدت ده یوم
و بعد ده یوم ده روز دیگر یک یوم بعد
آب بند ہد الی چهل روز ناسی پنج یوم شو و

بعد آن پیغمبر می که بالای آن ترده شد
بود و امشتده شود، و اگر سایه درست
باشد بالای آن عیوب هم ندارد، و بعد
از یوم دو رفته آیینه پریده قدر است آب
پاش الی می دارد و یوم بعد آن دو یوم
دو یوم بعد از طرف صبح و یا عصر نزدیک
آب پاش پاشیده شود، بعد دلائل
کند که قلمه مذکور سیر شده بمراه کل کن (یعنی
کردن) تقدیر و پنهان است و در قلمه را گذر
مکر براه کری مذکور سوی کند که رئیسه آن
نشود، و در کنده اله خور و ترشانده شود
و گل کند اله که از گل هشت پستانه جوی و

۱۳

پارو می شہری وغیرہ کے درجاء و حوتھے و
 محل آمد و پہا نقرار شود اخواز پندرہ بیتہ آب
 پاش آب داده شود، و در سایہ کامل
 گذاشتہ شود الی مدتھے و ۵ یوم و بندو
 یوم در سایہ اباق پکنڈار و ۵ یوم و ۵ دفعہ
 آب پکنڈار و بعد از ان گندالہ ملکور را
 بیجا سے پکنڈار و کہ اونہ سایہ کرو و ۵ احتساب
 اضافہ تریا شد الی آخرہ اشقاء اللہ
 تھا لے بکل میر سید۔

۱۲

فلمکل تو فی صد پرگ تا عال که بیدار اسلطنه
حکم گرفته شده بیو و عال گرفته شدو
ور آبند اسکے با و حمل فلمکم مشود
(ترکیب شاندن مذکور بسرایما)
که اول سه تقیم حصه کل هشت پیشته جوی
و یک تقیم حصه پارویی کهنه شهری هر
را فخر و مذکورده، دوم و دانه از جمله
شکسته کند الکه تقدیریم چهار مقر
باشد و رکنده الکه پوک گذاشته شود
سوم تقدیر و دانه ذغال که آنهم بعد
یشم چهار صفر باشد بالایی جعله مذکور
گذاشته شود، و کل مخلوط کرده را

۱۳۵

و رکن داله خور و یقدر یک و نیم بند اگشت
پر کنده بجهت اینکه آب خونه آن بجا
باشد، و بعد بجهت تقویت صدر یک را
دو وقت شکست آب کنده بقدر چهار
بند اگشت از توک بجهت مذکور بمنزد
که در بند اگشت آن از کل و دو بند
اگشت آن از کل پالا باشد، بعد در
کن داله یک قلمه شانده شود، خور آ
ی قطرات آب پاشش آب پاشید
سوزه اور یوم چهار و همه در سایه کامل
که هوا و اشتبه باشد گذاشته شود
مانند سایه دیواره الی حدود بیست یو م

۱۴

و بعد در سایه ایام که آمد که سایه از راه
اضافه باشد بگذار و ای مدت دهیست یکم
در روز سه و نهم آبیه پدر یکم و بعد در سایه
ایام که اضافه شود ای مدت ده یوم
و آبیه نیز روز سه و نهم داده شود.
و بعد پانزده یوم در جایی بگذارد که از سایه
آفتاب اضافه کند اضافه شود و بر روز
سه و نهم آبیه داده شود، و بعد از
پانزده یوم در یکم نهم ساعت در آفتاب
کامل بگذرد، و بعد واپس در همانجا بگذارد
که روز اول نهم ساعت، و روز دوم
یک ساعت، و روز سوم یک و نیم ساعت

۱۵

اُن روز و هم که نجایعت شود در آفتاب
گذاشتند شیوه و بعد و رجایی مذکور
آن یکنار و بیوهم سه و فقر آب داده
شیوه و بعد از آن ده یوم و یک روز آفتاب
کامل گذاشتند شیوه و در بیوهم و و مرآ
آب پریده ایشان اللہ تعالیٰ در موعد
شستاد پنجم روز بیکل پیر سه و بیوتہ کامل
پیشود.

— — — — —

۱۴.

قیصری ششم خوشبوی که در پاپ زده
ماه جوزا آشانده بیش و چند نیست
که اول گل کنده ال را حصر آن مغلب
پیش بجایی و یکس هزار داروی سوخته
کنده شهری هر دو را خداوند کرد گل کنده ال
پیش بشود بعد آن دید سویلخ کنده ال
موازی و دانه بعیدی گل بجایی و آن
کنده ال را پوک مانده در سر جمله مذکور
و دانه دغمال بلوط که بقدر ششم جهاد مفرز
پاشنه آنده اخنه شود و در بالای جمله
دغمال مذکور از زبان گل ساخته کی
خداوندی بقدر یکس هیم بیند ایگشت حکم کنده ال

۱۷

مذکور پر کرده شود، بتوانسته که آب خواهان
بجا باشد، بعد از این بوتة چهارم خوشبوی را
دو وقت آب مذہب که بوتة مذکور خشک
آب شود، و قیمتکه بوتة مذکور خشک آشید
از بوتة آن قلمه بهراه متقاض بیزند، فوراً
در کنده اله چهار قلم شانده شود با این قسم
که چهار بند انگشت قلمه آن در گل گور شود
و باقی آن در بالای گل کنده اله بلند و سر قلمه
بزند و نشود، و قیمتکه قلمه بازی مذکور در کنده اله
شانده شد تا درست پا نزد و رفته در سایه کامل
مانده شود، و بهراه سر آب پاش مثل باران
آب داده شود، و ساعت بعد در وسای

۱۸

و بعد از صریح پاتر و نه در بعایه ابلق گذشت
شود، و فی روز چهارده تقویت آب بهمراه سیر
آب پاش بقطرات آب پاش آب
داده شود اند (۱۵) ماه جوزا ابتدایی
شامدات قلمی مذکور ای آخراه اسد که جمله
هفتاد و پنجم و زیسته و انشاء العدة عاتی
که قلمی مذکور هر کاره خدا بجواهند سیر شود، و بعد از
سبز شدن قلمی مذکور را بهمراه کربلی یعنی
گل کردن بریده و سعی کرد و شود که راشنه قلمی
مذکور از گل جدا شود و از کنده اله مذکور کشیده
پکنده اله گلاب نترشاند و شود، و در یک
کنده اله یک بوده آن باشد، بعد و این

۱۹

در سایه ابلق بگذار و انشاء الله تعالی
که بتوت مذکور از ابتدای ماه سپتامبر الی
آخر ماه میزان که مدت شصت روز شود
پدر جه خوب میرسد، و از روی ملاحظه بتوت
قوی مذکور در کنده المپ بر اول، و بتوت خود
مذکور در کنده المپ دوم بشاند و درین گلخانه
گذاشته شود الی آخر ماه جوزا می باشد آن زیده
که نه ماه و پانزده روز بیشود، باز و قوت
قلمه مذکور میرسد مدعا که در سال یکده فخر
قلمه مذکور سپتامبر بیشود و بدیگر منو
سپتامبر بیشود، و قلمه هر چهارینم خوش بشبوی تهم
هم ندارد فقط

۳۰

قلمه جبرینهم مل ازین قراست
که اول در کنده اله آر شش دانه الی و ده دانه
بقد رسک چهار مغرویم چهار مغز جعله شکسته
کنده اله پوک گند اشته شود بجهت اینکه
آب گنده کی کنده اله خارج شود .

دوم : - در سه جعله تقدیر ده دانه فعال
پاوه راینهم چهار مغز دانه دانه کرد و آنداخته شود
سوم : - در فرع عال سه حصه گل متاثره
جوی و یک حصه پاروی سو فتحه کهنه شفی
هر دو را مخلوط کرده و یکجا نموده و در کنده اله
آنداخته شود و یک نیم بدرانگشت آرباری آنچه خود
قلمه مذکور را پرسود و قیمتکه کنده اله پرشد فاعله صریم

۲۱

سازده شود، و از آن می‌باشد ماه حمل از آخر
ماه سپتامبر قدر موسوف سیم شیود، باعین
قلمه بور تقدیر ده بندانگشت تاب آن باشد
وقله هر سیم خام و پنجم آن سیم شیود مکاره نچه
قلم خام آن روز در سیم شیود مقصد آنست
که ده بندانگشت تاب بد مده و بعد هم اتفاقاً
بیزند و در کنده الهمه ول فی کنده پھا از قلم که بهم
آن ده بندانگشت باشد بعد جهار بندانگشت
قلم را در کل باقی شش بندانگشت آزاد
بالای گل باند و در سایه المیق کند اشت شو
و هشت روز بعد گل آن زرم شود تقدیر
یعنی بندانگشت که ریشه آن فصلیغ نشواد

۲۲

وروز سه وقت آب پر بده الی مدت
چهل یویم سپن بیشود و بعد از چهل یویم
روز اول بقدر نیم ساعت - و روز دوم نیم
و روز سوم نیم ساعت - و روز چهارم
دو ساعت - و تیم دو و نیم ساعت - و ششم
س ساعت - هفتم سه و نیم ساعت
هشتم چهار ساعت - نیم چهار و نیم ساعت
و روز دهم خیلی ساعت - و روز یازدهم
نیم و نیم ساعت - و دوازدهم بقدر شش
ساعت در آن قاب گرم کنداشته شود و
بعد از موعد دوازده روز در آن قاب
کا طاً گذاشته شود و بعد از آن قله

۲۳

چریشم سل ند پور یکه شود و در کنده اله نمیر^(۱))
قی کنده اله یک قلیشانده شود و بعد پا تر فه
یوم در سایه ابلق گذاشتہ شود، زمانه که
گذاشتہ شد بقرار سابق که ذکر شد بروار
ینم ساعت - و روز دوم یک ساعت - تا
مدت دوازده روز - و بعد از دوازده روز
در آهاب کامل گذاشتہ شود ای مدت یک
اشاء اللہ تعالیٰ کل کرد و نیکند و بعد از
یکسال ریشه پیخ آن اضناه بشود و متفقی
نیکند بعد از آن در کنده النمیر^(۱) شانده
شود بوتہ کامل بشود و چریشم سل مذکور
تختم تدارو .

۲۳

قله پر کو نیم - قله مذکور در اخیر ماه جوزا شد
پیشود - اول تیر مهodon کل کنداله
ازین قرار است :-

که سه حصه آن از کل مت ط جوی و یک حصه
آن پاروی شهری هر دو را مخلوط کرده
دوم :- موازی ده دانه شکسته و اعمه
کنداله یقه یک چهار متغیر ششم چهار متغیر شود
و در بالای سوراخ کنداله پوک مانده شود
سوم :- در سر عقبه مذکور ده دانه و غال بلطف
که یقه ششم چهار متغیر باشد در سر عقبه مذکور گذاشته
شود یعنی از ان کل مخلوطی در کنداله آنداخته
بقدر یک و سیم تبدیل شد کم که آب خوره ای

۲۹

بچا باشد، بعد بونه سابقه قلمه می بور را دو و
خشک آب کند، زماینکه خشک آب شد
از عده بختیه گی آن بریده شود و بختیه گی قلمه
مثل رنگ شاخ توت سفت بعد که بریده شد
در کنداله ببر او ل فی کنداله چهار غلیشا ند و شو
که چهار بند ایشت آن در گل باقی دو بند
آن از خاک بالا باشد و اگر سه بند ایشت
آن از خاک بالا باشد هم عیب ندارد بین
میگرد الی هشت بند ایشت احتمال بینشدن
دارد، و هر گاه از هشت بند ایشت اضافه
باشد بریده شود که شمال خوره پیدا میکند
و خشک بیشود، و قلیکه قلمه موصوف در کنداله

۳۶

شانده شد و رسایه کامل گذاشت شود
فوراً همراه سر آب پاش تعطرات آب از آب
پاش پاشیده شود الی مدت پا تر و
یوم فی یوم سه دفعه - بعد آن در رسایه
که رسایه و قاب باشد مانده شود، و گاه ره
از ان قطرات آب که مثل باران باشد
اصفاف در گنداله مذکور اند اخته شوک گندگی
پیدا میکند و خشک میشود، بعد آن از
ابتدای ماه سلطان الی آخر سینبل که نو
روز میشود انسان الله تعالیٰ سپر میشود
و بعد از آن در یوم نیم ساعت در آهاب
کامل بالا کرده الی مدت هشت یوم که چهار

۳۷

ساعت شود، بعد آن در یوم چهار ساعت
در اقبال کامل گذاشته شود، و بعد از چهار
ساعت در سایه ابلق باشد خوب مشود
و نیز قلم مذکور تبایخ (۱۰) ماه حوت الی آخر
ماه حمل که چهل روز شود در سال یکم انتبه گل
میکند و باقی سبز میباشد و تخم هم ندارد.

پرایت شاندن قلم چهار یشم جدید از تقریب است
که اول در کنداله از شش دانه الی ده دانه بله
یک چهار منغرویم چهار منغره جعله شکسته کنداله
پوک گذاشته شود و یکیت اینکه آب گندگی
کنداله خارج شود. در یوم پنجم مرجعه تقدیر

یکنخورد ذغال را بقدر نیم چهار متر دانه داند
کرده آنرا خشته شود. سوم در سرد غال
چهار حصه گل مدت جویی و یک حصه پارو
سو خشته کهنه شهری دو ساله همراه گل مدت
منکور یکجا کرده خشک آنرا خشته شود، بعد
قله چربینیم منکور قله کرده دور و ز در سایه گذاشته
شود، بعد در کنداله شانده شود و موسم شنی
قله بپوره دو وقت سفت باشد. اول زنگنه
حوت الی آخر ماہ منکور سفت که شانده شود
دوم: از ابتداء ای ماہ حوت الی آخر
ماه منکور سفت که شانده شود، دوم
از ابتداء ماه سرطان الی آخر ماه بنده

۲۹

ست که قلمه مذکور شانده شود، چون
قلمه مذکور در وو و عده مذکور شانده شود
و قیمتک شانده شدند مذکور بقسم کم
شاخه توت شود نخته بیشود، بعد از آن قلمه
مذکور قطع شود، و آنک سبزی داشته باشد
قطع شود که سبزه بیشود، و نابه قلمه مذکور هشت
بندانگشت باشد و از جمله هشت بندانگشت
که دو بندانگشت آن پخته باشد و شش
بندانگشت دیگر آن سبزه و خام باشند هم بریده
شود، از همان دو بندانگشت پخته کی بپزیر
میشود و هرگاه دو بندانگشت آن پخته باشد
معطر باشد که تا پخته شود، بعد که پخته شد

۳۰

بریده شود و در روز دیگر اشته شود
بعد از آن در گنداله شانده شود فوراً آب
آنکه اخنه شود مدت پانزده یوم در سایه کامل
که همچو اداسه باشد گذاشته شود و بعد از
پانزده روز در سایه ابلق که هم سایه و هم آفتاب
داشته باشد گذاشته شود بعد فله مدر کور وید
شود که اگر بگر کرده بود، روز اول تقدیر
یک ساعت - و روز دوم تقدیر یک ساعت
و روز سوم تقدیر یک یکم ساعت - و روز
چهارم تقدیر دو ساعت - و روز پنجم تقدیر
دو یکم ساعت - و روز ششم تقدیر
سه ساعت - و روز هفتم تقدیر یک یکم ساعت

۳۱

در روز ششم تقدیر چهار ساعت از طلوع آفتاب
در آنرا بگرم گذاشتند شود و باقی در
سایه ابلوق و بعد از هشتم روز مذکور گنداله
مای موصوف یو میه روز چهار ساعت
در آنرا بگرم نانده شود و باقی در سایه
اباق الی آخره انشاء الله تعالی در صدر رود
بگل میزند و قیمتکه بگل رسید یک پاش
پاره داده شود و دفعه دوم در اول فروردین
بقدرتیم چهار ک بنداندشت پاروی شهری
داده شود و دفعه سوم در اول حوت
یک پاش هم داده شود آنرا ابتدا
شاند لی ن ما ه حوت که سابق ذکر شده

الی آخر ماه ثور روز یک قت بظرف نماز
عصر و از ابتدای ماه جوزا الی آخر ماه سپتمبر
روز دو وقت که یکی صبح باشد و یکی عصر باشد
در گنداله اندیخته شود مگر در ابتدای شاندیش
الی رسیدن بگل بالای بوته مذکور قطرات
آب با سرواح و آب پاش باشید
شو روز ماینکه مل کرد به نوله آب پاش آب
در گنداله اندیخته شود و از ابتداء ماه میزان
الی آخر ماه حوت روز یک قت بظرف عصر
به نوله آب پاش نمایز در گنداله اندیخته شود
و فیشاوه در ابتداء که شاندیش شده است
یوهم بعد تقدیر یک بندانگشت بنج آن نم

کرده شود و ای سخنگر فتن و پرگ کردن (۸)
 روز تیر زم کرده و قیمتله قلبه مذکور پرگ و گل کر و بعد
 میشود، هر وقت کیسخ آن سخت شد خشایا
 کرده میشود، و هفته دو مرابتہ که قلب مذکور بگل رسید
 گلهای مذکور بسیار پاش شسته شود.

قلبه گل گلاب بگزینی در پاتر دهیم و هفتوانی مذکور
 در زین شانده میشود، بدترین راست - که اول
 زدیر آن تیار شود، که بقدر یک بندانگشت پارچه
 سوخته کنند و ساله پاشند و شود.

دو هفتم زین مذکور را بیل بزند و زم کنند. سوم زین
 مذکور را بچه به بکشد که عرض آن بقدر یک سپلت با

۳۲

و پیشنه آن نیز تقدیر یک پالست، و قلمه مذکور ز پیشنه
ز بندانگشت نایاب آن باشد بر و در جویه مذکور
شانده شود که شش بندانگشت آن در گل
و سه بندانگشت آن از زمین پالا باشد، بعد که شانه
شده و بندانگشت در و بندانگشت ای یکدیگر سوا
شانده شود فوراً آب در جویه مذکور بدرهاره و بعد
آب دادن پالایی قلمه مذکور تقدیر چهار بندانگشت
کاه شالی و برگ درخت گرانه یک درخت تو
پاشدن که گنده گی سیدامیکاند و قلمه مذبور خراب برخی
شیوه، بعد پالایی کاه شالی و برگ درخت تقدیر
و و بندانگشت گل آنها همه شود که قلمه مذکور بسیار
باشد که غنیمت زستان صنایع نکند، بعد بگذرد او را

۵۷

الی آخر ماہ جو سی و ابتدای ماه مکمل بعد گل مذکور
از بیانی کا و شالی و برگ لخت برداشته کا و
برگ موچوت را الی (۱۰) ماه مکمل پیدار و بعد
و هم ماه مذکور کا و برگ نیز برداشته شود و
آب داری قدر مذکور باین ترتیب شود که هر کا و بار
باشد آب داده شود و هر کا و باران بناشد (۲)
یوم پنجم و بیست و پنجم مذکور آب پرسود الی (۲۰) ماه
که مکمل چهل یوم شود و بعده پنجم یوم چهار یوم بعد
قدر مذکور را آب پردازد الی (۳۰) یوم و بعد (۳۰)
یوم دیگر که آخر ماہ جوزا، اسد و آخر گله صیغه
شود الی ابتدای ماہ جوزا، اسد و آخر گله صیغه
که سه ماہ کامل شود، در یوم بعد در چوپان مذکور آب

۲۷۸

داده شود، و در ابتدای ماه میزان الی پازدگم
ماه قوس که هستاد پیچ و خروز شو و نیز شش لوم
بعد آب داده شود، و قلمه مذکور سپر میشود، و قدر
مینکند تقدیر یک بسیت و نیم بسیت، و بعد
قلمه مذکور را نیز سه راه کاهشانی سنجیده شود
و بر روی زمین نجوا باند و بالامی قلمه تقدیر و نیم
انگشت کل انداخته بگذار و الی آخر راه حوت
بعد در ابتداء ماه حمل کل راه و شانی را بروار و
و قلمه مذکور را خواه بگذار و یا و یگر جای که میشاند شاند
شود اشاع الله تعالیٰ بوته کامل میشود .
اگر قلمه مذکور از پیوند بودها چنین پیوند کردن
جای پیده ندارد، و اگر خشک است او در راه جوز را سپر

۳۷

پیو نهند بیشود، و در چورا شنجه میوند، و در سینه برگ
پیو نهند میکند.

قلمه گل داؤ دی - که از تاریخ (۱۵) جوزا الی (۲۵)
سرطان که جله پر چهل یوم شود سبز بیشود، و گل میکند
و بعد از چهل یوم سبز بیشود، و در گل نمیرسد، و
قلمه نهند کور و زین شانده بیشود، بدین قرار است
که اول و در بالا از زین بقدر نیم نهند انگشت، با رو
سوخته کهنه شهری پاشانده شود و دوم ریز
آنرا سیل زند و نرم کند - سوم جو کشیده شود
و عرض جویه آن بقدر یک بلست با او پیش آن
تیر بقدر یک بلست، بعد آن قلم نهند کور را
بقدر بیفت، بهم انگشت از بالای پوته نهند کو

پریده شود که جهار بندانگشت آن درگل کور
و سه بندانگشت آن از گل بالای باشد و در جو
مذکور شانده شود، مگر از پیشتر تقدیر جهار بندان
سوا، بعد که قلمبند کور شانده شد فوراً آدم پیش
نمکور آسید پدر و مادر و زیکر اشته، و بعد بالای قلمبند
ماهی مذکور پیشتر از چنگل در جوست سایه کامل
الی مدتی (۲۵) یوم و در جویه مذکور پیشتر
و در مراتیه آن بندانگشت و آدم شود، و بعد از صبح عید
(۲۵) یو صباز پیشتر مذکور اندکی چنگل آن را
شود که بالای آن سایه از اهاب فنا هم با
الی مدتی دو یوم و آینه ای رفواره واده شود و او
پس از دو یوم از پیشتر مذکور پیشتر چنگل آن بروند

شود ایلچ شود و آسید و زیکم اینه بدهد الی
مدلت ده یوهم و بعده ده یوهم تیرا ز جنگل برداشته
شود که آهاب پنهان سایه افتاده پاشد الی میخند
پنج یوهم و آسید و دیوهم نکند فده بدهد الی و بعده انیخ
یوهم خری مو صوف کاملاً برداشته شود بعده که
چهاری مذکور برداشته شد پنج یوهم و زیکر بالای
بوشه های مذکور برداشته شد پنهان قطارات آهاب
با سرماح از آهاب پاش پاشیده شود
که بزرگ نمی خلند که بزرگ شد که تیری آهاب
را بردار و او بعده بقدر نیم بزرگ آنگشت جویان
خیشیده و زخم شد و آهاب آزما لقا به سایق
بدهد الی مدلت ده یوهم و بعده از ده یوهم میگفت

۳۶۰

از طرف عصر آب ور جو پی آن داده شود، بعد از
چهار یوم بعد آب پیدا ور و زخم بخلاف عصر آب
داده شود، بعد دو یوم پیدا و که زمین ن ترسو
و به همه گل کن یعنی کری بقدر دو بند انگشت دور
قلیل کور را بکند سعی کند که بیشتر آن بی گل بیاشد
و در کند ال نبر او و باد و م شانده شود باشند
که او و در کند ال ده و آن از جمله شاکسته کند ال بقدر
یک چهار متر و نیم چهار متر کروه و در کند ال نکو رو
گذاشته شود و در هر جمله داشت و دنال که بقدر نیم
چهار متر باشد گذاشته شود و بعد رسیده یکم گل منظر پیش
جوی و یک تقصیم باشد و می شهری هر دو را مخلوط کرو
و بقدر یک پیش نیم بیندازد تا کم پر شود و بعد قدر نیم

۱۳۱

شاده شود افی کنده ای بکسنه هم خواسته
یا سرخ از آب پاش باشد شویده شود و درین
سند فرد و در سایه کامل گذاشت شود الی مرد پیش
و پیش بیم دیگر در سایه بلطف نیز گذاشت شود
و آن پیش بر و مس و قلت و ادوه شود و بعد در رجای
پکن از و که آنگ سایه راه آهاب خانه باشد که اش شود
و آن پیش بر و ز و وقت و ادوه شود و پیش بدریم
نیم ساعت الی حدست و بیوهم که نجسا عده شود
و پیغام در رجای سایه آن و این مدت شود که بعد از
و بیوهم در آهاب کامل گذاشت هم شود و اشاره
بوته کامل نیشود و بگل نیز سد .

وَإِنْجِرْانِ - شَانِدَنْ قَلْمَلْ كُورْ بَلْ سِفَرْلَارْ سِهْقَشْدَهْ دَهْ
كَهْ قَلْمَلْ آنْ زَادْ بَهْمَاتْ مَاهْ نُورْ إِلَيْ أَخْرَى مَاهْ سِيْنَهْ دَهْ كُورْ
شَانِدَنْ بَلْ بَلْ كَهْ اولْ بَالَامِيْ زَيْنَنْ آنْ بَارْ وَهِيْ سَوْ
كَهْنَهْ دَوْ سَالْ تَقْدِيمْ بَلْ كَهْنَهْ آنْ كَشْتْ آنْ دَادْ خَنْهْ دَهْ بَاشَانِدَهْ
شَوْ دَهْ دَوْ هَمْ زَيْنَنْ دَهْ بَلْ زَوْ شَوْ دَهْ وَزَرْ هَمْ شَوْ دَهْ
كَهْ كَلْ بَلْ بَلْ دَهْ خَلْمَوْ طَشَوْ دَهْ سَوْ هَمْ زَيْنَنْ آنْ بَلْ كَشْتْ
جَوْ بَلْ بَلْ كَسِيدَهْ شَوْ دَهْ وَقَلْمَلْ كُورْ كَهْ كَشْدَهْ سِهْقَشْدَهْ دَهْ
شَكْ كَهْ كَشْدَهْ كَشْدَهْ دَهْ قَلْمَلْ بَلْ بَلْ دَهْ دَهْ خَلْمَهْ هَفْتْ تَهْكَهْ دَهْ
كَهْ جَهَارْ بَلْ كَشْتْ آنْ دَهْ زَيْرْ كَلْ بَاقِي سَهْ بَلْ كَشْتْ
آنْ بَالَا بَاشَدْ لَعْبَدْ شَرِيْ زَجَيْ كَلْ زَوْ دَهْ شَوْ دَهْ كَهْ سَيَاْهْ
كَامْ شَوْ دَهْ كَهْ آهَابْ وَقَلْمَلْ كُورْ زَرْ سَدْ دَهْ وَبَرْ زَوْ دَهْ
قَلْمَلْ كَهْ كَوْرْ رَأْهَابْ بَلْ كَهْ كَهْ اولْ زَطْفَ طَلْوَعْ آهَابْ

۷۷

و باقی از طرف عصر ای مارکت (۲۰۵) بیوم و ایندیه (۲۰۶)
بیوم فی بیوم یکده فی نیاز از طرف طلوع آندرانیوس
شود، و پس از صری که زده شده اند که بگذارند
پس از شو و که سایه آن بیشتر شود ای مارکت (۲۰۷)
بیوم و بعد ملا خطا شو و که قدر که بسته شده باشد اگر
شده بود هم از کربی تقدیر و بین این میان (۲۰۸) قدر که
را برید و سعی کنند که بیش از هفتاد روز و در که ای
تمبر (۲۰۹) فی کندا کیه فی این شود و پیمانه شود
گل کندا ل تقویم گل هشت جوی و یکی تقویم پاروی
شهری سو خته که همه دو سال یهود و را افشو طکرده در
کندا مذکور اند اخته شود و پیمانه تقدیر و در فرانه اند
چهل و اخیه کندا ل شکسته که بیشترینم چهار منظر

۱۷۸

چهارمین قدر شده و این دفعه ای که آنها تقدیر نمی‌خواهند
باشد را نهاده اند شود مگرچنانچه پاره‌ای خواهی طلب که بکشانند
آنها نهاده شده یکی بیشتر نمی‌باشد اگر شد که مرشد شد و شلم
ندکوئی شاند و شود و ما هورا آب باده هدایت برآمد
در یکی از دو مراسمی مذکور (۱۰) یوم و در سایه کامل
گذرانش شود و بعد در یکی از دو مراسمی مذکور بگذران و درست
از آنها آب خناقه باشد بعد از آن نیم یوهم و یک مراسم
ابلویی گذرانش شود و بعد در جایی بگذران و که از سایه
آنها آب خناقه باشد و آب ندکوئی روز دو دفعه
داده شود با بعد از آن روزه اول تقدیر نیم و تیغه کار و
روز دو یوم دو تیغه ای روز (۲۱) که بین ساعت شود
و پس از روز (۲۲) یک ساعت او (۲۲) یکی بیشتر نمی‌باشد

۲۵

الی روزه (۱۲) که پنهم ر ساعت شود در این را پی
 کامل کند اشته شود و بعد از آن دو روز پنجم ر ساعت
 کامل آن را قرائت بکار از شاعر این را عالی بود که کمال
 پیشود و بگل نمیرسد.

قبله گل گندمیری در ابتدای ماه گل در زین که تما
 در خدمت داشته باشد شاند و پیشود پدر نیقراءت
 که اول و دوزین مذکور تقدیر نمایند اگر نداشت پار و سوچه
 که همه شهربی اند اخوند شود. - و هم زین مذکور را
 میل پرند و زخم کند، سوم جویی شید و شود که غص
 جوییه آن تقدیر یک پلاست شاند، بعد از آن خطا کند و یک قلمه
 پیر تقدیر یک پلاست شاند، و از همان قلمه که نخواهد
 مذکور شد شل شل خ تونت شاند و از همان قلمه که نخواهد

۸۴

روی کل که راه سپریده ایشت بالای بیر و سبز و فاما
پوشه مذکور را گذار و پوشه که پر پیده شده گی را
بالا خواهد کرد تقدیر نه پس ایشت می چشم باشد سر و هم
در پویه مذکور شانده شود پا یسته ای که نجیب ایشت
آن در گل و جهاده ایشت آن اند کل بالای با
مگر از چند یکمین نهاده ایشت سوا شانده شود
خوب آور بچوی مذکور آب پاره های بعد اگر باران شود
آب نماید هر دل او را یکم فهمه آب در جویی بعد هم الی
ملکت سنه ای کامل که انا پندامی باه محل لی آخه حوزه
بیهی قوار باشد و در اینه ایمه سلطان ملکه
کن که قله مذکور سپریده باشد یکم یوم بعد آب
پاره های بچوی مذکور شده باشد در روزی که انتبه آب می

ج

الى ابتدای میزان بعد اگر سپر شده با وقوع بعد
آینه پدر بده الى انتهاء ماه قوس - بجهة بلا خطر اکندا
که قلم مذکور سپر کرد و نووده آن بقدر دفعه پنهان
بالاشده باشد او اگر نشده باشد بلکه از دفعه عال
آینه این قسم که بقدر رسیده بدانگشت کاهشانی
و برگ رخت بالای قلم مذکور بینه از دفعه سرکاره
شانی و برگ درخت بقدر دفعه بدانگشت گل
تیراند انتهی شود و گذاشت شود الى انتهاء ماه
وبعد از ابتداء ماه مذکور گل آن برداشته شود
و کاه و برگ آن بجا باشد الى (۱۰) ماه محله بعد اگر
و برگ آن تیر برداشته شود او اگر باران باشد
آن پنهان بده و هر کاره باران نباشد و حفظ وقوع بجهة

مذکور آب بامداد الشاعر اللهم تعالیٰ الی (۱۰) ماه
شور سپه شیوه و بعد که سپه شد بقدر یک بند ایگشت
سیخ قدر مذکور را خوش باود و زخم کروه و یک چهار
بند ایگشت پاره و می کهنه شهری پاشانده بگذرد
الی ابتداء همان میزان بعد بهراه گل کن یعنی کری
بقدار دو و نیم بند ایگشت دور قدر آنرا بریده سعی
کنید که ریشه آن ضمایع نشود و در کنده المغبر او
شانده شو و با نیقیسم که سه تقیم گل هفت پشت
جوی چهار یک تقیم پاره و می شهری هر دو را مخلوط
کنید و در دانه جمله شکسته کنید الی بقدر یک چهار
مشغور نمایم چهار مشغیر و دانه ذغالی بلوه که آنها
بقدار سه چهار مشغیر باشد در حد سوی این کنده الی پو

علام سعیدی تفسیر کل
طیور احمدیه
جیوه جد مکاریه
۲۹

گذاشته شود، بعد کل محل و مکرده کی را مشاهده
و قلمایکور را به راه کل آن در کنده ال نمایند و با خانه
بقطرات آب با سرواج از آب پاشن پاشند
شود؛ بعد در سایه بلوچ یکندار و الی بذلت و دهیو
و آب در یوم مردم را بپارهید هر یک دن یک دن یک دن
کامل یکندار و آشاد اللہ تعالیٰ پوئہ کامل پیو و

بپله و چشم بشوی صدیگ

که از نور و زنوزن و گند شسته باشد حکم دارد و که
در کنده ال بپله بشوی پائی قراره :-

اول دانه از جنایش کشته دانوی گند ال بقدیر یکم
چهار منقوص یکم چهار منقر باشد در بالانی سوراخ

کندالیوک گذاشته شود چهست اینکه آنکه گذالی
خانج شود . دو همده دانه دخال باو طکه آنهم
بقدر یخم چهار مرغ بآش و ربالا جهانی مذکور نیز گذالی دارد .
سوم سه صوره گل عسل پشم پشم چهار و یک هفتم کار و شهری
پرورد احتمله طکرده بقدر یک و نیم گذالی داشت که گذالی
پرکند سه کنده که گل گذالی برابر والوار بایا بعده مواد
پیهول و آن و پاسخی اه و آن چشم سبوی مذکور پاشانده شود
مگر بقدر یخم چهار ک گذالی داشت از همان پاکه و شهری
سیالای مقدار مذکور پاشانده شود خورا بقطرات
آب پاش آن بپرسید یا به دشود و در یوم چهارم از تبریزی داشت
(۲۸) یوم در تمام این موقت با پیش مشود اینچه که بپرسید دیگر
مشد خود آمد و بقطرات آن مقدار ای مورخه (۱۰) یوم بعده بیم دیر

۱۵

و دیوم و دیوم آن دا هندو شو و بجان سایه بلو که در گردن
پاشکه بوده ازان و در جا که نداشت با که امانت سایه صاف
پاشکه می شد و دیوم آن دیوم و دیوم آب پیه ای این دلخواه
که سرگه شدیده بلوک داشت که از آن زمانی مانند و در
و گرفت که نداشت نجات دشان و دلخواه که می بود
و راهیون هست هر نول پیش که نوله اان بین پاد دیوم
و دیوم آب دیوم که که می بود از شو الی دیوم و دیوم
پیش می شد و دیوم که نداشت دیوم و دیوم آب پیش از
و دیوم و دیوم که نداشت دیوم و دیوم آب پیش از
که و در جا که از سایه بلو که نداشت دیوم و دیوم
که یک دیوم و دیوم آب دیوم و دیوم و دیوم آب پیش
پاشکه دیوم و دیوم و دیوم و دیوم آب پیش از قدرات آب پیش

آبیه و اووه شو و الی مدت ده یوم، بعد از ده یوم در آفتاب
کامل گذار در ده یوم و ود فه آب بدر هم در ده یوم
بعد نیم گل مذکور را زم کند و یک پاش پار و سه بدر هم
الی مدت چهل یوم که (۳۰) ماه میزان شو و آشیاء
تعالی شروع گل میکنند، بعد که گل رسیده بقدر یکس
پار و پیرداوه شود، و در گلخانه گذار و الی مدت یکصد
سی یوم که ابتدا نه ماه حوت شو و و در یوم یکده قوایب
پدر هم در ده روز بعد کنداه مذکور را زم کند و بقدر
یکپار و نیم آنگشت تبر روک شاخ حوت مخصوصاً منظر
و قدر ریشم بدل آنگشت گل کنداه لام کنند و هم میگشت
پار و پیرداوه و بقطرات پاش در یوم یکده
عده خود را این آب روند شو و شب در گلخانه با الی مدت (۳۰)

۵۴

که هیسم ماه حوت شود بعده از شاهزاده تعاون خواهد داشت
دو هم شروع گل میکند بعد عالم آوری کند که در کنار آن
سپاهیان آن صدر برگزیند که آن چهار برگ باشون
نمیخواهند آن بهمراه تار گل چهار برگ به مکانی در راه دشمن صدر بر
یکجا آمد و همیشه کند و همراه قلم موئی از تاره صدر برگ نباشند
چهار برگ بر سامانه و در یوکم بکار فرداشند هنایع اینها
با تقدیر از که سخ برسخ و سفید بر سفید و سفید بر سفید
و در آنها کامل بگذار و الی بدل است (۱۰۰) بعزم
که امروز را ماه حمل میشود از گل تکمیل شود و کند آنکه
ملکهور را در آنها کلیل بگذار و الی بدل است بنجاه
یوم که هیسم ماه جوز اشود هم مذکور شد پس شو و المتماء
الحمد لله تعالیٰ

۲۶۰

پندت کم پر و لشکم رکنیه ایندیه شود و باین میراد
که اول چهار قسم کل بدهشانه خوبی یا نیزه
شهری می‌روند اینکه در گذشته از ۱۹۵۵ هجری
دانه از خطره شکسته و اینکه کنده ای که بیهوده بکار رفته
چهار تغیر شده درین کنده ایه در بایانی میراد
آن یوک گذاشته بود و آن سوم و دانه در غلط
که آنهم تقدیر کم چهار ضعیف شده در بایانی بجهل می‌کند
گذارند بعد این مخلوق طکرده را بایانی کنند اینه
تقدیر یک شیم شد اینکه شکم رکنده که آنمه خوره
سجا باشد و کنده ایه بیرون از اینوار کنده که بگذرند
با شکم چونی ایندیه چستی می‌باشد باشد و چشم می‌گرد
برای دنیا زر و دنیا از این در تقدیر عیشه ایه بخواهد

۵۶

دودر بالای گم که در تقدیر رکیا و بیندگان شست پار و شهری
پاشانه شود اور رسایل ایامی بکندار و دودر یوم جما
و فتح قبطرات آس پاس پس شود الی مدت پار و شم
که بیندگان شیخ شویں بیندگان پار و دودر یوم دفعه
آس پاس بیندگان الی آخر راه سینه که بینج یوم شویں بیندگان
بیندگان شویں بیندگان بینج یوم دفعه پس بیندگان دودر یوم
رسایل بینج پاشانه مدت شیخ یوم که آخر راه شیخان شویں بعد
در اولیه فقر دشی چای بکندار و که آهانه سایه فضله با
الی مدت شیخ یوم که آخر راه فخر شویں دودر یوم و همانه آب خنک
بعد در اولیه فخر شویں هاب گرم کلیان بکندار و سیری ایمه
بنجها کاملیم آخر راه گل شویں دودر یوم بکندگان پس بیندگان
از بیندگان شویں دیگم بیندگان بکندار و کم بیندگان

۵۴

پاش و نیک مردم سایه و زیر یوم دو هزار هزار آمیخته باشند
اربعتیگی شده بودند ای ملکتی که باید رسماً سلطنت را در
پاتروده ناده که از سعی شود که همراه تو کنیتی کنند
در گذر سایه که می‌گذرد که در کندر سوکنی نمکه را پیش خواهند
فکه بخود و فکه عده بیان شود که یقیناً کل حدث و یک لشیم
پاره عی شهری که سایه دارد شده هر طراحت خلاصه کنند و در
کندر ای پنهان از دو دور بالا اساز بودند و قدر بیان و بند
کل آن بیاند پاش و زیر یوم دو هزار هزار آمیخته باشند
که آنچه که باید ای ای ملکه باید این اتفاق نباشد و بقطار است
پاسخ بخواهد که دو دور بجان بیان یابند که از شه شوی ای
حصار که باید رسماً سلطنت را در کندر سوکنی نمکه را در
تریکه بخواهد و مراجعت کامل بکنند ای ملکه بخواهد

۵۷

پیغم که بسته باه عصر شو دو در ریوم دو و خود بکشید و بعده آن
در این راه بگیرم کلخانه بگذار و این مدت شاهد بودست او و که
و همانه تو شو انسداد العصا عجی پیار بکند آن دو و خود بکشید
و خود ریشم بکند خود را بسیار بخوبی باه بودست شوار سوکه رخانه
گلخانه بکشید و لفظ ای گرم بیلور دو در گلخانه با الی بدنخواه
که این راه نهاده تو ریشم دو و خود ریوم دو و خود بسیار بخوبی
که این راه نهاده تو ریشم دو و خود ریوم دو و خود بسیار بخوبی
که این راه نهاده تو ریشم دو و خود ریوم دو و خود بسیار بخوبی
پیغم که (۱) ماه چورا شو بعده آن سایه بلوی بگذار
این راه دهانه پیچ ترکی (۲) ماه اسلیش شو دو و خود ریوم
دو و خود بسیار بخوبی و بیانز نهاده بقدر که همان شو انسداد العصا عجی
و خود بکشید و کل کسر کل نهاده را در سرمه کشید که ریشم آن دویل

کامل تقدیم گل از طلاق پرورش کیم با روشنی هم و را
خواه داشتند و خود و فانه از شکسته و اینکه نهاده که تقدیم
چهار نفر را معرفی کردند سوم و دانه فنال با وظیفه

۴۰

(۲۰) يوم و بعد دویوم و یک روزی دویوم و در طریق آب پاش و سو
 انسان از آن را بگیرد و آن را بشوی و بگشتو و با چکان رکنند
 همراه نوکه و اسکنی و در کنده را بخیرول فی کنده ال
 یک دل و سانده شو و فور آمیزه آب پاش آب و سو
 سهی کنده که بر گذاشتی بونه مذکوره کل پرورش و داده
 کامل گذاشت و ای هدست سهی دویوم و آب بر فرد و در طریق
 داده شو و دلیل سهی دویوم کنده را در سایه اینه بگذرد
 ای هدست سهی دویوم و بعد از سهی دویوم در جای گذاشت و که آنها پ
 از سایه اخذ اند پاش سهی دویوم با عده از دویوم که دویوم و یک دوی
 آفتاب کامل گذاشتند شو و همان روز هم از دفعه بعطر
 آب پاش آب و شو و که بر گذان ترش و داده که سیری اصلی بر
 دیگر روز یک دویوم و یک دویوم و دفعه همراه نوکه آب پاش آب و سه

۶۱

شو والی مدت دیوم و بعو تقدیر خم جهار کنند انگشت کنم
 خیشاده کند بعد که خساده شد بکرو آب نمایند که خشک شود
 و بقدر زخم جهار کنند انگشت پار و بیو طلوع آفتاب کنند
 مذکور پاشانده شود و قطرات آب پاش آب داشته
 پیز زدن و وضو بعد پاکیزه ای مدت پاکیزه دیوم افتاد
 اللہ تعالیٰ در عالم هستاده و حرف زنانی گل میدهند و جل میرند
 زیارتکه گل رسیده بقدر بکهار کنند انگشت زیر پا و
 پاشانده شود بپر کامل میشود و در دیوم دو مراتیه آب
 پار و شوو

پدر سختم گل بدان که راه رسیده ای ماه حمل
 پس از رسیده باین ششم
 که اولین دنیا نهاده خواهد شد که زمانی که بقدامه بکهار مفتریم

۴۹

بیهار خرپا شد و باید اسون راح کند الیه بود که ناشسته بود و هم
و دانه فعال بود که از هم تقدیر نیم همان معمرا و در باید اینجا باید
که از هم شود سوچم سه کلی میگشت پس از که خواسته بود
که خسته بود سالخوار افتخرا کرد و بعدها هم بدلایم که کند
بر علی که نمیگیرد آنچه روان بادل کنند الیه ای او را کند و همی
از پیوار شو و و در قابک ای ای کشیدن بس عصافیر خود
که ای پلکه سه کلی کند که هم ای ای بادل کند و همی که کند و همی
کشیده شود سعی کند که هم ای ای بادل کند و همی بعدهن بعدهن
کشیده لخته بقطرات بس ای ای و ای و و و و و و و و و و و و و و و و و و و
که ای ای کشیده سه کلی باید باید ای ای کشیده ای ای باید باید
کشیده سه کلی باید باید ای ای ای ای کشیده ای ای باید باید
کشیده سه کلی باید باید ای ای ای ای کشیده ای ای باید باید
کشیده سه کلی باید باید ای ای ای ای کشیده ای ای باید باید

نورا بیکار چهارمین و دویست و پنجمین روز
دیورجهان آفتاب کامل پندراده الی مدت پانزده
یوم که بازتر داشتم ماه نور شود، بعد آن بقدر
نیم چهار کشند اتفاق شد نیز مارو پندراده دیر
دویست و هشت آب دیگر شود، دویست آفتاب کامل
پندراده، الی میعاد (۱۵۳) یوم که اخیر ماه نور
شود دویست اند از ماه جوزا بیکار نیم چهار کشند
اتفاق شد پارویی شهرتی نیز میعاد (۱۵۴)
یوم دویست و هشت آب پندراده دیورجهان آخر آفتاب
پندراده الی بازتر داشتم ماه جوزاء و بعد آن
نیز بقدر نیم چهار کشند اتفاق شد پارو پندراده
دیورجهان آفتاب کامل پندراده دویست و نهم دویست

۴۸

آب پدره ای صو عدی باز زده یوم که آخرا جوا
شود، بعد این تقدیر یکس چهارم که نکنند
پار و تیر پنهان بازد، و در یوم دو خفه آب
پدره، و در این اعماه سلطان که نود یوم
شود الشاد اللہ تعالیٰ شروع گل سینه
ای مدت بیست یوم، و بعد بیست یوم
با خبری حکم مذکور را یکند.

پدره حکم حشم جدید اور کنکرال
کار شه شود پدره خدا
که پا زده یوم از ماه جو مت گذشت باشد

٤٥

پدر شود و سعی کند که از باران و تالانگه مکنده باشد
و در گلخانه باشد، و هر گاه گلخانه بنشد، و ده
یوم بعد از نوروز پدر شود، که اول در کنده
صوای زی و داده اند جعل شکسته داشته باشند
بنده ریکم چنان متعزی هم جهاد کرده بگذرالله
پوکساز استشته شود. — و یوم تقییم
ده داند فعال بلوط که آنهم مقید نیم متعزی
پالایی جعله مذکور انداخته. — سوم جهاد
تقییم کل مسلط استشته جویی و پیکی تقییم راوی
شهری اهر دور افتکو طکریه بقدر ریکی تقییم
نهاد اثکشت کم پرسود و بجهت آنجویه
نماینگ کنده موصوف پر کرده شد

مذکوره اینقدر پیچا و دانه الی (۴۰) دانه کله
۴۰) دانه احتراقه نباشد بلکه بکروه و قلعه
پس پنداشته با رومی کاشتی پیز بالای
آن پنداشته شود و بعد از آن در
سایر کامل گذاشته شود و پرورد جهار
وقت آب داده شود و کنداله مذکور
نموده است باشد تا وقتیکه سفید و در گم
شود و پنداشته باشد پرگه و سه وقت
آب پس پنداشته باشکه جهار پرگه شده در یوام ۵۹
آب پنداشته و پنداشته پسچه برگه شده نیز در یوام
دو هر اینه هم آب پنداشته الی دوزنیکه شد
شود و در یوام دو وقت آب داده شود

و بعد از (۱۵) ماه حیاتی ایجاد و ماه میان کر
چنانکه بعد از نجف زنده شد و بگردان میرسد و در
گندالکبیر (۱۴۰۷) کنداله یکمین پوت شناخته شود
و در سایه کامل که پیواد استه باشد گذاشت
شوفی مدتی (۱۵) یو شم فور آیر فرز و بعد
در روز ده شایع ابلق بگذرد و بعد از دو هم
روزه اول تقدیر نیم ساعت و در روز دوم
پنجمین ساعت ای روزه ششم که جهار
ساعت شود در آهاب گرم گندل استه
شود و باقی در سایه ابلق الشاء ای شه
در یک صد و بیست و دو روز بگل میرسد و پیر
یکماشیر پاروسی شهری بالای آن پاشیده

۸

شود بتوتہ کامل میشود .

نجد تجمیع کارنیش، از (۲۲) ماه

حمل و زریب بکسر الراء و سینه و پادیمه

ک اوں زین آنرا سبل زند . دوم تقدیر (۸) ملت

عرفان (۱۲) بدل طول آنرا گرد بست کند

موعم کرد مذکور را امها کرد و مفرجوب نزد شود
که صفا شود و بعد تقدیر و فتحالان تکمیل کرد و نسبه

پیش از آنکه داشته باشد تقدیر کی موزب کاملاً کشته پاریز در

بالای تخت پیشنهاد پیش از انتقام شود و خوار آدم یوم زیده

داد و شود الی مدت (۱۵) یوم اشاعت الله که کسی برخیز

بعد که پیش از آنکه یوم ایجاد

۴۹

این داده شود و با خبری که در آن خود را کنایه نمایند
که در آن خشوده که بگذرد ای مدت ۵۰ روز که
کسی که از این شود سه بار گردش کند و در یوم بعد آب دارد
شود و نیز با خبر را شد که آنها پس از یکانه سپر کنند و خشیده
کند و بعد از آن بگذرد ای مدت ۵۰ روز که خشم
ماهیور است و شش بار که بیش و دو ده روز یوم بعد آب بخواهد
شود و پانزده روز یکم پیور مردم و خشیده کند و
دو پیغمبار که بمناسبت پیار و ملائمه بهم اند اینه
بگذرد ای مدت یک سال و بیست و دیویم و هر آنده
له و میران شروع گشته باشد و در یکده که کنده
شاگرد و شاهزاد این قسم شود که چه سه بار گذر
جوانی و پیش از اینه پیار و ملائمه بهم اند اینه

۷۰

کرده بگذرارو بعد بقدر داده از شکسته و اغیره
کنداله که بقدر یک چهار مغز و هم چهار مغز باشد
در حد سوراخ کنداله پوک گذاشته و داده
ذغال بلوط که آنهم بقدر یک چهار مغز باشد در بالا
جعله مذبور از اخته شود و گل مخلوط کرده کی را در
کنداله نماید و اول منا صفت پر کند و بهراه گل کن گل
ذکور را بکند سعی کند که ریشه آن بی گل نشود
و در کنداله یک بوته بشاند و از گل مخلوطی برداز
بوته مذبور از اخته شود که بقدر یک هم یک میز است
کم کنداله ذکور بر شود - فوراً آب داده شود
بقطرات آب پاش و در سایه المان گذاشته
شود ای مدنت رو یو حکم که در هم ماه میزان شود

اموا

و در یوم دو هزار آب بید پر و در آفتاب کامل
بگذارو ای آخر راه پیشان - و در آن تداء ماه عقرب
شب در گل خانه و در فرز پردن گل خانه باشد
بوته کامل می شود و گل میرسد - و هرگاه در روز
بگذارو این چنین شود که دیستم ماه عقرب نباشد
یک بندان شتر کاوه شالی در بالای بوته باشد
گل مذکور را نداخته شود و بقدر یک بندان گشت
گل در بالای کاه موصوف بگذارو بگذارو ای
ابداء ماه جمل که نیم ماه و دو یوم شود و در همراه
مذکور یک سپیدان گشت گل و نصف کاه پر
و اشته شود و ترا صور کاوه شالی در بالای بوته
ماهی گل مذکور پوک گشته شده شود - بگذارو

۷۲

الی هست و دیو هم بعده کاه نمک که کلا برداشت
 پیش بوده کار از هم یافته و بقایه کاسه با او بیدار گشت
 پار و عیندار و اینها هم از همه تهایی در رحیم ماه جوزا
 شروع گل میکند و آب ده یوم بعد و او شود
 و آگر باران شود پیر فوجه .

(پدر حکم گل (لایه جدید))

در سنتم ماه جولی زرینیان پادشاه شود با این تقدیر
 که اول نویان آنرا می بیند و پیر کند و داشتم
 پدر از سنت میگذرد ستره لان و دو از پسر
 پسست طول آنرا گردانست که نهاده سنت حکم گل
 آنرا برادر و اموار کند و گرچه حکیم بزرگ کند

کرد مذکور صفا شود - بعد آن بقدر دو طال
از هم بگل مذکور در کرد صفا کردگی پذیر گشته
دو سند ایشت بازی کهنه رو سالم
ایشت پیدا شود سعی کلمه
که هم مذکور در زیر پار شود - فرآذر زمان آن
در یوم سده دشمن آب بدمد - و آن باران شود
آب داده تقوی انشاء الله تعالیٰ در طبقت
پانزده بیم بسیز شود - و هرگاه همو اسردی
پیدا کرد در موئیتیست یو میز شود -
و همراه لور سده با خبر اشتبه که غیره کنایه بسیز کرد
بنوی دام خانیسا و مکند - بمعارکه سیم برگشته
پنج یو میز بعد آن بسیز باشد - بعد ازان پنجم بگمه

شود بیشست یوسم بعد از آبیه پاره هد و با خبری کند
که در دنیا هم بینه بخیگل نذکور را خیشاده و ترجم کند
و بقدرت یک پنداشت پار و عینه دارد الی مذ
پنجاه یوسم که آن فراهم چون زاده ام افسر طان شود
انشاء الله تعالی بقدر دنیم بینه انشتاده
زیان پایه بیشود فنا بهدر نیکم بینه انشتاده از لوک
هر یونه آن سیرلا پواسطه اینکه پیاز و بوته
خود را بقوته میلید و بیشست یوسم بعد ادب
پاره بینه دو یوسم بگذارد که زیان آن قدر
شود بعد خیشاده و ترجم کند — و در دنیا هم بعد
یک پنداشت پار و زاده شود — و پهلوان
قرار که در کرشله تغیر نیم و خیشاده کنید گذاشت

٧٦

الی مارش پاچل یوگم که در هم ماه اسد شود و در هم
ماه نورانی تغیر از شود که بیخ کل نکور رانز هم و
خیشاده کنند بس و بلقدر یکی با او بند ایشت
پار و پیش از دویشت یوگم بعد آب بینهاد اشاع
اشت بو تران کلان پیشود و در کل سرمه دزین
خود را سایه بینهاد - بعد آن هشت یوگم بعد
آب بینهاد - بگزارد الی مارت هشتاد یوگم
که آخر ماه دیزبان شود و این دارای خوش بند و
برگان را به مرد و اهل زر وی خاکمه و برخ
و پیغمراه سیل میاز کل نکور را بکند و گل از را کامل
که بینهاد و هرگاه کل خانه باشد در بکسر چون
بینهاد و در بای لای میاز آن بقدر دو بند ایشت

۷۰۴

کل از داشته شود که پیر مذکور خم داشتند
و در بالای گل بقیه را آب پاش آنها را
شود -- و در توپخانه گل خانه بکله آرزو شد
یوم بعد همراهی سمری آب داده شود که میار
مذکور خشک نشود اما بعده بیکار و سری یوم
که دیگر ماہ محل شود -- و هرگاه گل خانه بباشد
درین میان بلند آب پیچیده بحصه بعده شد
کنده شود -- و در درجه بخشیده باز آن را پنهان
شود -- و در رکه بعده بعده شد
دیگر ماہ محل -- بعد پیر مذکور را زهار کرد و شود
با درین ویا اینکه در کنده شانده باشند که
حصه کل بعده دیگر حصه پارویی که هنوز دارد

مختل
مخلوقت کرد و بگذاشت و داده داده از شکسته شد
کنده الله که بیقدر کیس پرها را مخفر و نعم جهار مخفر شد
جنده کرد و در عالم سورا خ کنداله بیکه کنده اشته
شد بعد داده داده دنگال بلو آنهم بقدر نعم جهار
باشد در بالای جمله بگوراند اخنه تو دست فوج
حکم مخلوطی را در کنداله بیند از دید کنداله اول
کی کنداله یک دانه شاتره شود و در آفتاب
کامل گذاشته شود و در يوم و مرابت لب قدر
آب باش آب داده شود الی طبعت داده يوم که بیشم
ماه چهل شود بعده همراه بیک پیوه بینی محکل
نمایور و بیقدر یک دنگه باشد اینکه شدت نرم و نیز
دو وقت آبید آب در بند کرکیه بی دعوی شود

۷۸

در یوم دو مطلع آفتاب بقدیم کیم و پنداش
آنکه شدید بار و شمری از لخته شود و نیز بقطار
آفتاب پاش آب دارد شود در یوم دو و فرم و پنداش
آفتاب کامل بگزاروایی مدت ده یوم که دو هم
شور شود بقدیم آن بقایه کیم پا و پنداش آنکه شدید
خیلی مذکور را نرم و خشک و کند و دو وقت بپا
آنرا نمایم که نیز کیم یوم شود و در یوم دو هم
بلطفه آفتاب بقایه دوچشم که بند آنکه شدید
از بار و نیز آنکه از لخته شود و بعد از آن بقایه
یوم بعد دو یوم بعد خیلی مذکور را نرم و خشک
کند و آب دل نرم کردنی با بهترین سری درینها
دو مرار آبید و آرد شود و در یهان آفتاب کیم

۶۰

گذاشته شود الی مدت پنجاه یارم که آخر را بجزا
 و این را داد سلطان شود و جمله سور کاشتادیم
 شود شرمنع گل عیکنند الی اینجا نمایم سر
 و در اینجا از طه مذکور شنیده و داری بیان نمایم که برای
 سابق ذکر شده بکنتر غلط.

(پذیر محکم گل کشمیری یا همرشم)
 که در پیشتم ماده اصل دیده زیان پذیر کرد و بیشود بدل
 که اول زیان آنرا ایل بزرگ دارد و دو هم اموار کند
 سعی کند که بی ابر اموار شود سوم زیان کوچ
 تقدیر شست باست عرضیان باشد و دوازده
 پسست طول افزای کرد و پسست کند و به مرآه گز

چو بکر دندکور را صفا کنند بعد آن پیغمبر
شقاں شکل اینکند و کس پای او نهاد ایشان
پاروی شهری که پیش اند اینکه
شروعی کن که تخم مذکور در تیر پایه رشود
پیغمبار یوم بیوار آیینه پایه دالی دارد همانست یوم
افتاء ایمه تعالیٰ پیغامبر شود ... بعد که پیغمبر شد ششم
بعد آیینه پایه دالی میزد و او فرد یوم که در هم ماد شد
شود ... پیغمبار اینه برگه طیشید و در یوم بیوار آیینه داد
شود دالی موعد بیست یوم که ابتدا ناه جوزا شد
و پیغمبر که نوح برگه شدده یوم بعد پیغمبر کس پایه
مندانکش شیخ شکل مذکور را زخم خیشاده کند
و سی یوم در سی یوم بقدر پیغمبر پایه نهاد

خواسته شد که از دو شوادر و دو هم بینه باشد
باید ایشان را می خواسته بود که اینها را نادید
شوادر و خواهر و هم بینه ایشان را می خواسته
خواسته بود که اینها را می خواسته باشد ایشان
و اخوه شوادر و خواهر که اینها همه ایشان شکسته
و من اصفهان پند کنگره باشند همراه ایشان
از زیارت کشیده شود و می توانند رئیس ایشان باشند
و فی قدر ایشان یک سال شمازه و شوادر که در قدر خود ایشان
در کنگره ایشان نمیروهم و بتوانند کلاس ایشان در کنگره ایشان
نمیرانند شمازه و شوادر ایشان که ایشان همه ایشان
و شوادر ایشان را کنگره ایشان را که ایشان نمیرانند
که ایشان را کنگره ایشان را که ایشان را کنگره ایشان

۴۸

که بیقدر یک چهار متر و نیم چهار متر باشد در حال
 سو راخ کند اله بوك گذره شده شود و کل حوالی
 را در کنده اله نایی نمکو ز صاصه بر کرده شود و بوته
 نمک در راه اشاند و نیز از گل خلیله کرده کی بدرو بیو
 مخصوص بگذراند و که تا آندر اله پرسود فوراً بتواند
 آب پاش آب پاره شود و در یوم دو فروردین اشنا
 اندسته تعالیٰ بتواند کامل شود و بوته که لایق
 گرفتن نختم دارد و نهیں بگذراند الی رفته که نختم
 آن بچشم شود فقط

(پدر شجاع طلحه خرس هر قسم)

پس قرار بذله شود و که اول زین از این بیان
 دیوام انجوا کند سعی کند که برا برداشوار شود ... پدر

۸۳

اموار شدن و ریستم ماه حمل تهم مذکور را بقدر رفاقت
 مذکور پاشاند و شود... بعد بقدر رسم مذکور آنکه
 بالای مادر مذکور با روی شهری سوخته که
 و سله پا ~~مشت~~ پیل که

شود وزین از ابر و زند ذقنه آب بداند و با
 خرمی بکار که تا بسیر شود بعد که بضر شدن نجف فرمود
 نجف يوم آب بداند و پسرا با خرم پاشد که غیره کیا باش
 کرد پسرا و نوک داس خیشاوه کند بعد ملاحظه کنند
 که سه بدر که شوی هشت يوم بعد آب بداند ای مولاد
 پنجاه يوم که دیگر ماه جوز است و انشاء الله تعالی
 بقدر کس بذر آنکه است از زینت بلطفه مشهود بعد
 همراه کل کس بوته مذکور را بگذر سعی کنند که رشت

۸۲

آن بی کل نشود و در کنده ای خبر داری فی کنده ای
بوقتی که این شیوه که اول و دو و آن از جمله ای
دانش کنده ای که بقیدی کسی همچهار متر و شیوه ای از این
دانش در میان سه لغای کنده ای که این شیوه ای
دو و سه و سه و چهار متر که از دو و آن و غالی بلوط که بقیدی
نیم هزار متر را نشاند از این شیوه و سه تسویم شیوه
کل منشی پیشنهادی و یکی تر قیچی از پارادی شیر
هر دور ای بلوط کرد و بقیدی کیمین کمینه ای ایگشت
نمود کنده ای بر کرد و شیوه و بوقتی که بور طار و کنده ای
پستانه در سایه ای بلوط بکنده ای و در یوم و و مر ای به
آیینه ای بکنده ای و بقیدی که بسیم با و جو ای
پستانه در یوم و در جای ای بکنده ای و که نیم که در ای

۱۸۰
با شتر و تیم ر فر سایه الی مو عاد ده یو م که آخر
ماه جوز اشود بعد در یو م دو دفعه آب پاره هاره
و در ابتدا با هر طان در آفتاب کامل بکذاره
در یو م دو دفعه آب پاره شیر الی ده یو م که
د هجده ماه هر طان شود و بعد آن بقدر یک
باو بند اگشت به مرای نیک چوبی نرم کند
دو دقت که یک یو م شود آب نماید بعد از
یو م و یو م بطلور آفتاب بقدر یک یو م بخورد
اگشت باز و بینید از رو فوراً بظرات آب
پاش آب داده شود و در همان آفتاب کامل
بکذاره بعد آن ده یو م در ده یو م شمع گز نماید
نرم کند و بینید یو م بعد بقدر یک یو م بخورد

۸۴

پارس شهر می پاشاند و شود و در آن ماه اسد
 اشنه تعالی گل میکند ای آخراه نکور گل آن
 کلان پیشود و در آخراه سنبده گل آن بالتو
 چیا شد و در ابتداء ماه میزان دو اسطه سردی
 جوا از قوت می افتد و در آخراه نظر دو رحم گل
 آن سرمه پیشود و پوست نکور خشک شود فقط

(پذیره گم گل بینهایم)

درسته ماه چهل در زمین بند پیشود و تیار کرد
 زمین نکورید اول چل بفرزد دوم بقدار
 پشت پاست غرض آن باشد و دارای بست
 گلول آن را کنگره بست کنید سوم زمین آنرا

۸۷

اموار گند سعی کند که برای باره مواد شود و بجهت
بهر آه گز خوب کرد مذکور را صفا کند و بقدار
پیش نیم شوال در کرد نه بود پندر کرد شود
بعد ه بقدر پیش پا و بمن انشست از پاره می

شهرخانی

انداخته شود سعی ناید تخم آن در زیر
پاره شود - فوراً آب داده شود چهار یوم
بعد ای طبست دوازده یوهم بسیز شود بگزارد
ای طبست هشت یوهم که دهجم ماه ثور شود و
با خبر باشد که غیره گیاه بسیز کرد بهر آه نوک لکس
خیشاده کند و اشتست یوهم بعد آبینا پاره
ای طبست پسیده یوهم که آخر ماه ثور شود و

۸۸

ابتدا ماه جوزا بعده شمش ببرگه بشود . بعد
ورا بتمام مذکور در کندا الله نمایش اول فی کندا الله
پیک بوته شاند و با پیغام که اول ده دانه آ
شکسته در غیره کندا الله که بقید کار پیهار منز و نم
چهار منظر باشد در حد سو راح کندا الله پو سالند
شو بوجهه اینکه آب کنده گل کندا الله مذکور خارج
شود . دو هم ده دانه ذغال بایه ط که آن هم تقدیر
نمیم حمار منز باشد در بالا می بخواهد اما ختم شود .
سوم سه کل مشی پشتنه جوی و یک جمه
از پارویی که نه پر دو را مخاط ط کرده در کندا الله
دو صفو فی بیت خود یک شیخ کم بردا ناشسته کم در کندا الله
بر شود و بیو نیز بینه سه ند مشود در سایه باق

۸۹

پندره سخوار در یوم دو مراثیه آباد بند بند می شد
ده یوم که دیگر انجوزا شود بعد در جایی بندار
که شیم روز سایه باشد و نیم وزارثا پیال موند
ده یوم دیر و زد و مراثیه آباد او شود بعد از
در آغاز بکامل گذشت شود نیز این مدتدار
دو و وقت آباد ده شود در این ماه سلطان
پندره یکس پا و بند آن شست گل مذکور را نرم
و خش او و کند و دو وقت آب زاند چه کرد یک
یو شود و در یوم دوم بحلو ع آغاز بکند
یکس پا و بند آن شست پاره بندار و بروز
دو مراثیه آباد او شود انشاء الله تعالی راه
موحد رهضا و یوم شروع گل میکند و بوته

کامل پنجه و پر کاه در زمین بگذرد با نظر
شود که یک سه پا می شود از همان گرسو اشانه شود
و هم شسته با خود آبراند هم دلایل خود کند
که تقدیر سده بیند اتفاق شده از زمین بگذرد شود
اشنگل میکند بعد تقدیر شم بیند اتفاق شد
پاروی مذکور بیند از دو هشتت یو یم بعد آبراند
بدهد بگل هم بر سر فقط .

(پدر ششم گل مرجان)

در پنجم ماه جمل در زمین بذر بیشود بین قرار
که اول زمین آنرا بیل بزند - دوم تقدیر
هشتت پیست عرض زمین مذکور رو روازد

پیشست طول آن را کرد و بسته کند و سوچم از رو
آنرا امینوار کنند و گرچه بسیار وی کردند
که همانها شود و بعد آن بقایار یک سوچم مخفیان
از تخم مرکز کور بذر و پاشانده شود و بقایار یک
بینه باشند و از پار وی سوچم شده که نهاده شوند
اینرا خوب شود.

و حمار یوسم اجده آب بارهای می خوردند و دیگر
که آخر راه نه کور شود انشاده اند تعالی همین
باشود زر طایله سبز شد شمشق هم بعد آب
داده شود و با خبر باشد که غیره کیا و سبز کرد
بنوک اس خیشاده و زرم کند بلند آرد می خورد
با خیروه یوسم که هماه شور شود حاره برگ که بشود

گل هنر را خود بخواهد ۰۳۵-۰۳۵-۰۳۵-۰۳۵
آن زمان باشی کامن کوچه اشته شود و کل کامن
پر کنند که از این پر ناتوانند از این شکوه خود دل می
بینند و این از این شکوه خود بخواهد که این امیر اول
تی کندا آن که بسیار شادی داشت و این امیر که سه یعنی تیست
شنه جویی داشت و چهار و پانزی سالگی بود و این امیر از این
کروه بگذراند - بعد از ده راهه از این شکوه خود بخواهد این امیر که بیم
که این هنر و فن همها را هنر از این شکوه خود بخواهد و در باش
نمود لخ کندا آن که بگذراند بیدلیل غلوط کرد و کل
را در کندا آن می خورد و بخورد کل کن بگذرد سعی کند
که بیشتر آن کی کل نباشد و در کندا آن مناسف را که داشت
بخواهد شود و از کل عجایب ای امیر که بگذرد این امداد است

٩٧

شود و که قدر که نیز همین دلایل است که از این دلایل خود - خود
درینه و درینه فرموده بودند و آنها بسیار مغلوب بگردید
بهم بیندیش مکنند که بودند از هم و خشنادند که بودند و خشنادند
بینه فرمودند و پچار کشند اگر شست پاره و از احقره
شود بگذرانند آنی مادرت پسته اند و بگردند ستم با همچو
شود انشا و انشه توانی شروع مکن بینه فقط

لپیدر تخریخ خواهی صدربرگ که
درینه اهمل هم زیان نمایند که و پیشود و دینهار نمایند
زیان این با پیغامبر که اول میلاد و میشود دو
ایجاده هسته بلطفه هم این نمودند از ده طبقه
بلول آنرا که و بجهت که این سوم اصول از شرکی کنند
که بجز این اصول این پیشنهاد میشود این میگذرد

۴۵

مکور رزینه ایشانه بودند که نیزه ایشانه
لاره شکر گذاشتند و شکر میخوردند
بلکه ایشانه بودند که نیزه ایشانه بودند
چنانچه بودند که نیزه ایشانه بودند
نمیکردند اس خدمت شاده کنند و گذاره ایشانه بودند
جست شکر آه و زکو شیوه و لیوانه ایشانه بودند
پکه ایشانه بودند و خدمت شاده آن شرم خدمت شاده بودند
آن میخوردند و بعد از آن بقدر دوچار کردند
آن شکر بودند و همیز ایشانه بودند آن پیشنهاد نهادند
شکر بودند و همیز ایشانه بودند و خیره گیا که سبز شله بودند
و ایشانه خدمت شاده کنند بلکه ایشانه بودند ایشانه بودند
طوفانی ایشانه بودند و پوچه ایشانه بودند که نیزه ایشانه بودند

پنجه ایشانه ای که مکر کسر داشتند و بلوغه ای که از آن
در طاری برگردیده بودند شد آنهاست سو ایشانه ای که
ذی جایی ایشانه ای داشتند کیا و پس ایشانه ای داشتند کیا
یوم بعد آیینه پل و بوته گاهی که ایشانه ای داشتند و پیش از
شامند شمع پایه هزار شود که پهار یوم بعد آیینه پل
بکناره ای می خواهد بیست یو یوم که آخر داده بکنار شود
و در همان روزه سلطان بعده نیم بند ایشانه شمع
کل نکور را نعم و خیر شاده کنند بکناره ای می خواهد
شمع یکم که ششمین ماه میگذرد کنار شود و در بیانیم از هر دویی ناز برگردانند
پیش ایشانه ای داشتند کیا و پس ایشانه ای داشتند کیا از عصر
یوم بعد آیینه پل ایشانه ای شروع کل میکند و ملاطفه
کنند ایشانه ای کل نکور را کنند و ایشانه ای داشتند و در کناره ای ایشانه ای ولی

۹۷

فی کناره دیگری نهاده شود را - گم کرد این کناره
از شکسته در شیخه کنداله که بقدر یک سچهار متر و هشت متر
پاشیده با لامی سوراخ کنداله پوک گذاشتند شود
بعده تقویم گل مدت پانزه بجای دیگر تقویم پاره بپرسد
مخلاط کرده و در با لامی بخطه مناصف پرسود - و لوبه
گل کنکوره ای همچوی کل کن کنند عقی کند که بیش از این
بی گل نشود بجز در کنداله مناصف پرسود کرده بشتمانه
گل خلاط کرده بپاره بوقت از این شد که بقدر یک سچه
پیش از گشتن گم کنداله پرسود در سایه کامل کناره
شود فوراً در قوس دو و قصه آبیه مباری ده بوسم گل این
خوبیه مسح و از دفعه طبیعته نایاب که لایق برخیش گم
دارد بلذار دار که گم از این بخوبیه نباشد

دادر و فصل

(پدر سخنگل ناز پویی)

در هشتم ماه جمادی در قریب این پنده شود و با این هنر کرد که او
زین آن را جلیل نمایند و سرمه کند. دو هفته تقدیر شد و هشت
پیشتر خوش آن بقیه دوازده پیشتر طولانی تراکرده بود
کند. ده هفته زین مذکور را امصار کند سعی کند که بر این مواد
شود و بجهد اینقدر دو هفته از این سخنگل کلیخ کور پنده و پاشاند
شود و اینقدر گسیا و بین اگشید در بالایی پدر مذکور
از پاروسی شهری پاشیده شود سعی کند که سخنگل آن درین
پاروس شود و چهار ریوم بعد آباده شود بلکه رود آی بادت

۹۹

دویوم که ایندرا آمده شورش و از توان اندیشید
که بسیار شرکش را م بعد آن بیکه هم گذاشت و ای دنیا پرورد
ویم که ایندرا آمده شورش و از توان اندیشید
بیشتر از دویوم بعد آن بیکه هم گذاشت و ای دنیا پرورد
بسیار و بیکه که اسر خیثا و دکمه و بقدر یکی ای دنیا پرورد
پاره بیکه ای دنیا پرورد و گذشت و دنیم که ایندرا
ماه بجز ای شورش و بقدر یکی ای دنیا پرورد
بیشود و بقدر یکی ای دنیا پرورد از بالای بود
پیرو نیز گذشت و بیکه ای دنیا پرورد با تردد و فرز که
هذا آمده مذکور شورش و بقدر یکی ای دنیا پرورد
بیکه ای دنیا پرورد و بیکه ای دنیا پرورد و گذشت پاره
شورش ای دنیا پرورد دنیم که ایندرا آمده سلطان شورش و

١٠٠

گل بکند و در کند ال نبر اوی فی کند ال یک بونه شاند
شود با پنجه هم کار اوی در کند ال ده و آن از بخچه شکر
کند ال که بقدر بچار ضغیر و خجرا را صفر باشد در بالا
سواری ای کند شیرین شود بعد آن شیرین از
کل هست پنه جوی و یک شیکم بار و می شهر می هر دو
را محلوت کرده مناصف بر کند بعد آن بهرا گل
کن بونه مذکور را بکند سعی بخدر که بنش آن بی
گل شود و در کند ال مناصف بر کرده گلی شاند و
شود و از گل محلوت کرده و کی مد و بونه
آن از اختم که بقدر کوچک هم بند آن شکر کم کند ال
پرسود که آیه خود پیشتر آن

۷۰

بیکار اش در سایه کامل گذاشت شو، قدر
بروز در هر آنچه تقطرات آیا شد آن پس داشت
الی حدت دویوم که هم ماه مذکور شود، بجهود
در سایه بقیه گذاره در این موقده دویوم که میباشد
ماه مذکور شود دویوم در هر آنچه آب پنهان
بیکاره فوک چون نیز بجهود مذکور داشتم و
خیلی خوب کند و دوست آن زمانه مذکور کنم
شو دویوم فردیم بلطف آنهاست تا رسید
پنده ایشان را در این میزانه نیز این دویوم
تقطرات آیا شد آن پس دویوم شو دویوم گذار
که نمود اینهاست نیز سایه ۶۵ درجه داشت
زیرا که دویوم بجهود تقطرات آنکه بعد از اینست

۴۰۷

پر و پنجه و اش از این شکاری
بگل اسکن کرد و آن را بگشاید
و همچنان که کلی از این شکاری
باشید و میگذرد و میگذرد
که این شکاری از این شکاری
در خانه و در خانه باشد طول آن را کند
کنند و سوهم زیرین کند که این شکاری
برای این شکاری سواد بخواهد یک کیلومتر
ذکور بپزد و پاشاند و شووند و لقمه کنند که
بنده اگر شنیدم این دارو و رپالایی تخم مذکور بپزد از
و سوچ کنند که تخم مذکور در زیرین کار و سواد کوچک نیست
این آب پدیده بگذارد الی مو عبار و ۳۰ یو م که

امیدلر و ماه میزد آن شود و اش اس و المدر تعاونی بخواست
و سه ماه که پیش از آن شد (۱۷) دوم پیمانه ای
بیرون از پیش از شد که خیر گیانه و بیشتر که در پیش
واسع شیوه ای که نمایند اراده ای داشت (۱۸) این
که همیشمه میزان شود، بعد آن بقدر بیکار
شد اگذشت هر آن پاره وی اندیشه شود و دو
دیوم بیچاره بپیمانه بگذارد ای داشت (۱۹) این
امید ای ای ماه دو س شود، بقدر (۲۰) برگزش
بعده آن سه بند اگذشت هر کوچه خوبی داشته
اند ای ای شود بگذارد ای داشت یک شده و میست
که ای ای ای ماه حمل شود کاه و برگ آن را پوک بگزند
و بگذارد و تا سو عده دو دیوم که در هم ماه مذکور شود

مکالمہ

بمانه ماده برگ سلاسلی ای بردار و مکار
نموده زنده یوم او هم گاهه باران نشود
پسچو بند بینه کشیده گیا و سینه کرد و نزد پیونک
دانه فرشتاده کند کنند و الی مدرست ده یوم کر
(۲۵) حمل شود بعید گذاشت اعلی مدرست ده یوم
کرد (۲۶) بند شود و انشاده اللہ تعالیٰ نخواهد
انگشت از زین یعنی بلند شیوه و بقدر قدم بند
آنچه روی شهری انداخته شود ده یوم (۲۷)
محمد آسم پیوند خود را گیا و سینه کرد و نوک ناس
نیشاده کند گینه برد الی می گذرد (۲۸) یوم کر
دیگه از جوانا شود و انشاده اللہ تعالیٰ شروع
کرد

مُهُور سَكِيمْ كَلْمَانْ كَسْتَانْ كَسْتَانْ كَسْتَانْ
وَلَرْ كَلْمَانْ كَلْمَانْ كَلْمَانْ كَلْمَانْ كَلْمَانْ

كَلْمَانْ زَيْنَ آزِيلْ زَيْنَ آمُولْ كَلْمَانْ دَرْ كَلْمَانْ
لَقْدَرْ (۸) بَلْسَتْ هَرْفَلْ آنْ وَوَوَأَزْدَهْ بَلْسَتْ
طَوَالْ آزِكَرْ دَبْسَتْ كَلْمَانْ سَوَهْ بَرْ كَلْمَانْ
كَرْ حَوْبَزْ زَوَهْ شَوَهْ كَرْ حَصَمَانْ شَوَهْ بَلْسَتْ كَلْمَانْ
دَارْ كَجَمْ دَكَرْ بَنْدَهْ بَاشَانْدَهْ شَوَهْ فَعَجَمْ زَوَهْ
پَهَارَگَهْ بَنْدَهْ لَشَتْ دَرْ بَالَاجِي بَنْدَهْ مَدْنَجَهْ
آنْ پَارَوْجِي شَهْرِي آنْدَهْ لَفَتَهْ شَوَهْ سَعِيْ كَلْمَانْ كَلْمَانْ
آنْ دَرْ زَيْرَ بَارِيَهْ شَوَهْ وَهَرْ كَاهْ بَارِانْ شَوَهْ
(۹) يَوْمَ بَعْدَ لَاتْكَهْ مَلَهْ دَوَهْ يَوْمَ كَاهْ خَرَهْ بَلْسَتْ

٦٠

شود، و در اینجا عماه ثورا شادالت را می سپریم
و با فجر باشد که غیره گیا و سپس کرد بیوک داس خشایا و نه
بعد که سپری شد (۱۰) یوم بعد آیه پدر بیلگزدار و الی امانت
(۲۰) یوم که (۲۰) ماه نور شود بقدر رسیده بگذریم و دنیا
از هری شود که غیره گیا و سپس و بیوک داس خشایا و نه
و (۳۰) یوم بعد آیه پدر بیلگزدار (۲۰) یوم که (۱۰) ماه
جندا شود، بود بیلگزدار و بندانگشت از میان پلیمه شو
و پیغمبر کیا و بندانگشت آزاد بهم مقاضی ببر زندگانی ایشان
مردم و شریعه مبین دستیم بلطف از همین گرسوان شانده
و بوته هایی که از کرونا ضایعه مانده باریگزگر شریعه مبین
و درینم بیست سوا شانده (شود او) یوم بیلگزدار
و اول آشون شود بگزدار و الی موعد (۲۰) یوم کیا اخراج مانده

۱۰۰

و اینه اعماه سلطان شود یقین یکسا و بندانگشتی
 گل مذبور رازم و غیشلوه کند و یکسا و بندانگشتی
 پار و بندی از دیگزاره ای بود و ده یوهم که و هم فاه میتو
 شود، و بر وزیر یاز و هم بطریف نگاز عصر اب واده
 بعد از آن (۸) یوم بعد بگزاره ای بندانگشتی
 که آخرها و مذکوره اینه اعماه است شود انشاء الدین (۹)
 بوت کامل مشیو و شروع گل میکند بعد آن در کنده الکسر
 فی کنده الکسر بوت بشاید باز تقریباً که بچه فاتحه از جمله
 شکست کنده الکه که تقدیر یکجا اتفاق پاشد و در های ای
 کنده ای مذکور پیوک بگزاره ای بود و بعد هم ساخت گل میکند
 جوی و یک جهانگرد پاره شهربی هر دو لام خواهد کرد
 در بالای جمله سنا و نهاده شود، بعد بوت مذکور را

پیکر و کنگره نمود سچ کنند که رئیشان بیل گل نشود، و
کنگره از آن دستور کرده ای شکنند و نهاده وار که میخواهند
کنگره ای که در خود داشتند را تجسس برداشته و کنگره را کوچک ننم
بین ای ایگشتر حکم پیش و پیش بگذسته که در ۱۷۹۴ خوراکیم
دو ده آبیه پیغم برادر رسیده با لایق یکندار دالی مسخر
دو ده کنگره هم باه اسد شود، بعد آن در قضا کمال
پیکر از چیزیم و وحشه آب ببلهه و با جسرا که وده یوم بعد
شیخ آن را درم کند و (۲۰) یوم بعد بقدر ریکنها از کنگره
انگشت از پاره های شهری بپیکرد ای ای ای ای ای ای ای

گل کرد و میرود

پیکر کنگره ای ای کنگره در ای ای ای ای ای ای ای ای
پیکر میشود باین قدر را

بَارِكَ اللَّهُ عَزَّالْجَلَّ أَنَّكَ أَعْلَمُ بِرِحْلَةٍ

كَمْ أَنْتَ مُكْتَفِيَ بِهَا وَمَوْدَانِيَّا زَجْلَةَ شَكَرَةَ حَلَّةَ

شَكَرَةَ الْكَوَافِرِ كَمْ جَاهَ مُقْرَبَةَ شَجَرَةَ مُغْرِبَةَ شَاهَ

وَرَبَّ الْأَرْضِ كَمْ سَاحَ لَهُ شَاهَ الْمُؤْمِنِ كَمْ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

شَاهَ لَاهِيَّ كَمْ بَكَرَهُ كَمْ لَاهِيَّ تَهْكِيرَ شَاهَ شَاهَ

وَقَمَ وَقَمَ وَالْمُهَنَّدَلَ يَلْجَى لَكَ كَمْ قَمَ قَمَ قَمَ قَمَ

وَرَبَّ الْأَرْضِ كَمْ جَعَلَ إِنْدَلَشَتَهُ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ شَاهَ

۱۶۰

و در این باب کا مل گذاشتند شود و افواهی بهاره
سری یعنی نیمه ایام آبی پاشن با سرواج از ایام
پاشیده شود و نکوهای آن را از ده روز بارا
پکن و آبدان مذکور پرورد و در اینجه نجود نمک از
الی مجموعه دوازده بیوم که (۱۲) ماه مذکور شود
از شاخ عالی شهر میشود و در بیوم دودخه
آب پرده هم دو بیوم این بهاره توکیخ کل مذکور
برهم و قیاده کند و بیست بیوم بعد بقدیر یک
چهار کس بیند اگذشت پاره و نهاده زنگاره دیگر ده الی مجموعه
دو زکم هستاد بیوم که بیستم ماه جوزا شود شروع

کل میکند
بدر چشم خنثه و ریشه هم چاه کل درین

۱۹۸

پدر و پا شاند که میتو و پا همراه

که اول زمین آزاد بیل زنده دوم نیمه شصت
بلست عرض آن و دروازه بلست طول آن را کرد
بلست کند سوم زمین مذکور را اموار کندی
کند که برای اموار شود بعد پندر و شعال را تخم
گل مذکور پدر کند و پندر ریکا و بنده اگشت پاری
شهری کهنه دو سال انداشته شود سعی کند که گش
مذکور در زیر پار و شود و بعد از آن هر کاه بازدا
شود چهار روم بعد آن بپنهان ای مدت ده رف
که آخر نهاد مذکور شود انشاد اند تعا ای بپنهان
بعد که سی هشت هشت روم بپنهان آمد و شود و پنهان
پار شد که شر و گیاه بپنهان اند هر کاه توک داشت و

۱۱۲

کنگره ای خاتم (۴۰) یوم که ۷۰ کارهای
وین پیرلاش کیمیا و بیکار و پیرزیگ داشتند
کنگره ای گلزار داد ای خودم (۳۷) یوم که سهم ماله
پیروز ای خود را پیغمبر سهیل آنگشت از زمین پلکان
دیدند و پیغمبر رکاب او از آنکه هر چو توان منزه
بیرون راه نیم بیست و نیم بیست از یکدیگر سواش
شود داد اضافه کی پوته های نده کوکریک و علیه
پیغمبر ریشم بیست از هجده یکسوانده شود و
ویکرد صافیک که اضافه کی آن بکار و دیگر شانده
و قدر ریک پایه بندانگشت پایه داد اضافه شود
و (۸) یوم بعد آب بدماره داد پوته های اضافه
که بکار و علیه شانده شده این قسم شود که

۱۱۳

بیوک پیش از آن سی بند میگردید ای مومنه دویم
که میشم ما مذکور شود ای دلختر یک پا و بند نگیر
پاره لذت افته شو و نهاد (۸) یوم بعد تا پایه پر
وبانج بر پاشند که غیره گیاه هنگز روک نمیگیرد
قیمت این کنده ده بگذرد ای ملت دو یوم که
آخر طالع نمایور شود و دنیز (۸) یوم بعد آنچه
ماده شود بگذرد ای مومنه دو یوم که (۱۰)
ماه سرطان شود شرمن عکل میگذرد و ملاحظه کند
که در یک بوته آن شش دانه گل شکفت باشد
در کنده اثیر (۱) فی کنده الیک بوته شانده شود
گر عویته آزاد بگیره عکل کس دوره آن را بسیه همچی
که که ایشنه آن بی گل شود و شانده شود

۱۱۲

خواه در يوم دیدو همه آنها پیغمبر را در زمینه کامل
پنداشده و فرآمدند که لاشا کنجه شود. پس از
آنکه میگفتند که همچنان که گل بسته است نه من و نه پیغمبر
پس از مدتی همچنان طارده بگذراند. این دفعه
دانش خوارشانست که خداوند که بقدر پیغمبر یکسان باشد
منزه همچنان مفتر باشد در همه سوراخ
که خداوند پوک کند امشتہ شود و از کل محل طی
کرده گل مناصفه در کنجداله اند اخنه شود
و یوشه نه کویرشانده بعده از گل محل طی خواهد
بیوته اند اخنه شود که یکی شنیده بپنداشتند که از
پیش رو و اینها فوق در يوم دیده اند و شود
پیش رو و ما در صایر کمال اند امشتہ شود

شود واده شود اس اوند تالی دل موید (۱۷) یعنی
پیغمبر و دو هزار کار و پیغمبر (۱۸) یوم بعد سپری
و با خبر باشد که سپری که شد شیخ یوم بعد این روز و عیارگاه
که سپری کرد یوک افشا کند او در آن روز ماه جزو اتفاق
شیخ بکشید و در پیش از شیخ گلند که در افشا شد و زخم
میگذرد میگذرد (۱۹) یوم که (۱۹) ماه جزو اس و در یوم پار و کم
آندر و زمانه باور نیافریده که این اتفاق شد پیش از شیخ
شود و قدر آن یک هزار ها ان بقدر که این اتفاق شد تر میگذرد
و یور از نیاز طراب پیغمبر که این اتفاق شود میگذرد (۲۰) یعنی
(۲۰) ماه میلاد شود و در پیش از شیخ گلند که در این مدت (۲۰)
یوم بعد که میگذرد که در یوم شیخ گلند شود و قدر میگذرد
و زخم از این میگذرد این مدت ۳۰ یوم نویگل اینها و که نیکی نداشت
دویم پیغمبر فراس سر داشت و کند

شود
و همچنان شود که جزو شکوه و شواد است اوله
تالیع و مکانی برای بسط احوال کنند که هر کسان
آن را نشاند و آنرا میتوانند بازگردانند
و آن را که میتوانند بازگردانند میتوانند
و همچنان شود که جزو شکوه و شواد است اوله
تالیع و مکانی برای بسط احوال کنند که هر کسان
آن را نشاند و آنرا میتوانند بازگردانند
و آن را که میتوانند بازگردانند میتوانند
و همچنان شود که جزو شکوه و شواد است اوله
تالیع و مکانی برای بسط احوال کنند که هر کسان
آن را نشاند و آنرا میتوانند بازگردانند
و آن را که میتوانند بازگردانند میتوانند
و همچنان شود که جزو شکوه و شواد است اوله
تالیع و مکانی برای بسط احوال کنند که هر کسان
آن را نشاند و آنرا میتوانند بازگردانند
و آن را که میتوانند بازگردانند میتوانند

Page
Missing

۱۱۹

روشن باشد در خواجه کوشه در آفتاب کامل بگزار و دوای
 آنرا این قسم کند که پلی و غوزه تنجم محل مذکور را بهره
 نمود که مقاضی میرود که قوت بوته در تنجم میرود و دو کم
 کل هی شود فقط.

(بلدر تنجم محل هستاره)

در ده ماه حمل در زمین بذر بپسوند با این قرار زمین آن
 تیار بپسوند که اول زمین مذکور بپل آن ده شود. دوم
 اموار بپسوند سعی کند که برابر اموار پاشد سه م تقدیم
 هشت یلت عرض آن دوازده بایست طول
 آنرا کرد بست کند. بعد بقدر یکشیخال تنجم محل
 مذکور را بلدر کند و دو چهار ک بند اثاثت آنرا رو
 شهری باشید بپسوند. سعی کند که تنجم مذکور در زمیر

۲۷۰

کاره شود و دیگر کاره ای را نمایند
شود و بگوییم که این کاره را نمایند
شود و بگوییم که این کاره را نمایند
و باور داشتم و فخر رکیم که میگفت این کاره را نمایند
که بگذرد ای مومنان ای مسکن ای پیغمبر ای خداوند
پیغمبر ای که بگویید شود و بگویید این کاره را نمایند
خواهید بگویید شدم و بگویید این کاره را نمایند
اصفهان ای امر رکیم که میگفت این کاره را نمایند
از هم سو اشانه بگرد و باشد و حشرت بیشتر
و باور شود و دیگر کاره ای را نمایند و میگویند که ای اس
جیسا و عکس بگذرد ای مومنان ای مسکن ای پیغمبر ای خداوند
در این شود و بگویید و بچار است بگذرد ای اس

۱۲۱

دا و شود آب نمکور یعنی انتقال ریگ که شود الی
بها او يوم که ده ماه سفیده شود و نیز تقدیر دو هما کار
بندر آنگشت پار و پاشانده شود و ده يوم بعد آب باز
شود و غیره گیا که بنظر کردند که داس خیشا و کند
بلند آرالی مو عذر شود و ده يوم که ده ماه قوس شود
بعد تقدیر دو بندر آنگشت کاه شالی و برک در
در بالای بوته آن مایه بندر آر و تقدیر چهار کار
بندر آنگشت گل خیز آنداخته شود بلند آر آلی مو عذر
کیمه شود و ده يوم که آتید اماه جمل شود و در آتندا
ماه مذکور گلخ کاه مذکور کامل برداشته شود فوراً
در کندر ال شانده شود با اینقرار که سه حصه گل مت
پشمچه چوی و یک حصه پار وی شهری هر دو طرف

۱۲۵

خلوت کرده بکناره . بعد آن بقدر داده از شکست
دشمن کناره کرد و پس از مدتی که شکست را دریافت
پس از شو شود و میتواند این دشمن را کشیده باشد
وار گل خواهد کرد که میتواند در کناره از شکست
ذکر نداشته باشد که بکناره کند که برش آن
بی گل شود . دور کناره نماید اولین کند الیک پیوه
شانده شود و از گل خلوت کرده لی بدور بوتة از این
شود که بقدر یک یشم بندانگشت کم بر شود کتاب
خواهان باشد . فوراً در وهم یکدیگر فتح آباده شود
بنوای این پیشی دور از قابله ای از گذاشته شود ای ترا
سی یوم که این داده شود و شمع بوتة مذکور را بخت
یوم بقدیمه یکم بندانگشت نهم و هفتم و ده کنده قیمت

۱۲۹

بعد بیقدر میکند که پنداشته باشد و آنرا اشته
پنداشته باشند و میگذرد که این را با وجود جوز اشیده
و زیر یارم دود فری آسیده باید بخورد . نیز گذاشته این را میگرد
پانزده نوم که با تزده بخورد ماه مذکور شود اینها برای این شد
شروع گل همکنده و بوته کامل میتوانند عشقه .

(ایندیگل ادم حججه)

در نیزه و تمره و اسد و درزه زدن بقدر ایشیده میگذرد
که او زن چون مذکور باشد میگردد و دو صد پنهان
باشد عرضه خواهد بود و دو آزاده بسته است . مطلع است
که درین دسته حکم دارد و در فرنگی گرد و مطہر و نانیز ایشان
نمیگذرد که این ایشان را بخورد بخورد نمیگذرد
از آن دسته مذکور بیزد شود . بعد بیقدر میگرد و چنان که این دسته

۱۳۷

گشت از پاروی شهری پاشیده شود سعی کند
که تخم مذکور در زیر پار و شوده فرآ آب داده شود
و بعد از آن چهار یوم پنجمانی مدت بیست و یک یوم
که پنجم ماه سنبلا شود آن شما الله تعالیٰ بینه باشید.
بعد شش یوم بعد آب بدید و با خبر را شد که خیر و
گیا و بسیکرد بتوک فاسخ شد و شود. نیز گرداشته
شود الی مدت بیست یوم که بیست و پنجم ماه مذکور
شود بقدر سنه بر که باشد. بعد هشت یوم بعد از
بدید و بگذرد الی صعود پاترده که در هم ماه میزان
شود بقدر بیخ بر که باشد. مویز نهره توک لاس
خیا و کند. بعد بوده که مذکور را نیم باست
در نیم باست آنکه مذکور سوا شانکه شود و بوده خنا

۱۷

آنرا بهراء گل کون بکند سی کند که ریشان فی گل
شود و بایکر و نیم بست و نیم بست سوا
شانه شود فوراً آب داده شود و بعد از آن هشت
یوم بعد دیگر و جایی آن تقدیر و چهارک بندانگشت
از پارویی شهری بیند از دو آب آنرا نهاده ای موحد دیده
که بیست ماه نداشکور شود و در یوم باز و هم بطرف ناز خصر
آب داده شود و بعد از آن هشت یوم بعد ای مد
سی یوم که بیست ماه عقرب شود انشا الله یونه یک
دانه و در دانه گل بیند بیند بیند بیند یک یوم گذاشته آب بده
بگزارد ای مدستای بیست یوم که در هم ماه قوس شود
و در هم ماه نداشکور تقدیر و سه بیند ای هشتاد کاه شانی
و بیگنی و در هشت بیند از دو تقدیر یک بیند ای هشت گل زیر

۱۳۶

آنچه امده شود بگذردارد الی مدرسته کی تمهیل داده و همچو
ایندا ناه عمل شود بعد گل آن را بردارد و کاره از آن بگیر.
گردد بگذردارد این مدرسته دو یوم که ده هزار هزار شو
یید کاه و برک آن را کامل پیار و بقدار دوچند دوچند ایک
پندانگشت باز و پندراند و هر کاه باز ان نشود و دو
یید آب بدره بگذردارد الی مدرسته دو یوم که پندران
حمل شود. بعد آن سخ آنرا بقدر گل پا و بند
آنگشت نرم و خفت او و کند. و آب آنرا نکند بلطف
الی مدرسته دوچند دو یوم که دو یوم باز قدر شود دو
یوم سیز و سه بطلیون آفتابی باز و هشتاد هزار
شهری سعی کنند بجهد آن را بنشسته بزم ایعاد
آیه بیده و با خبر را شد که تحفه آنرا بجمع گذاشت

شیوه ای بخت و هفتاد و یکم که آخر ماہ سلطان
واین را ناما می سد بوده آن از گل تا میم ششم و
هر چهار و دو کنداله شانده شود زیرا هشتاد و هشت
شانده مشود بیمیر آر که نول در کنار آن
از شکسته و اخیر ده دانه که بقدر یک سیم
مغز و نیم جهار مغز باشد در حد سو ربع
آن پوک آنرا احشی شود بیند سه قسم از گل هست
پیشه چوچی و یکی تقطیعه از پاره روی شهری برد و
خلوط کرید و دو کنداله بینه اول بقدر یک سیم
بندانگشت کم ری شود که آب خوره آن را که باشد
بیند بجفته نانه بگزند که در چهاره گل کن بگزند
سعنی که نانه که بیند بجفته آن پی گل شود و بینه اند

۱۳۵

حد کند از آنند و شود . و در آفتاب کل می خواهد
و در روم دود فرآیند پر گذارد ای مد نیست
لیکم که و بزم ماده تو سش شود . بعد بقدیر کچار
پنداشت پار و پنیدار و و هشت روم بعد
خ آنرا بونک چوبت هم کند بقدیر کیا و پنداشت
ز هم و خیش او و کند . و در آفتاب گرم گل خانه
پر گذارد و در روم کیش فرآیند پر گل می کند و در
گل آن ای بزم ماده خوت می باشد که جمله نور و
شود بعد در بزم ماده خور نوته مذکور را سرمه نهاد
پانیقمه که چهارند آنگشت آنرا پر گذاز و افتاب
آنرا برد و تغمیز آنگشت خ آنرا ز هم کند و
کچار کر . بند آنگشت پار و پنیدار و در روم کیش

۱۳۰

سی کند که برابر ام موار شود - و کوچه پیوه
شود که کرد مذکور صفا شود - بعد بقدر نیم شان
از حجم کل مذکور به رای تهم پا و کل هر دو را خلو
کرده در کرد صفا کردگی پذیر و پاشاند و شود
و بقدر یکچهار ک بینداشت از پار وی هر چهاری
در بالای حجم مذکور آنداخته شود - و چهار
یوم بعد آبی از ده شودان لی مارت دوازده
یوم که ابتدا ماه اور شود - و دوازده یوم
بعد اشاده اند تعاون لی بینهای شود و خیره
گیاه بینهای که نیوک داس خیش او و کند - و شش
یوم بعد آبی از ده میلی متر از دالی مارت بینهایت
پیشست یوم که ابتدا ماه جوز اشود بخورد پیچ

۱۳۷

برگه پیشود . بعد از آن هشت یوم بعد آن شو
و نیز بلذار و الی مدت سی یوم که آخر آن مذکور رفته
ماه سلطان شود بقدر هشت برگه پیشود بجز که
هشت برگه خدایم بلست در نیم بلست آنچه
سواشود و بجهة اضافه آنرا به مراد گل کن بگند
سخی کنند که بر پیشنه آن پی گل شود . و بدینکه در نیم
بلست در نیم بلست نیز سوا شانده شود . فردا
نیزیا لی شانده کی مذکور رجبار یوم بعد آب پیدا کند
الی مدت بلست یوم که بیشتر ماه سلطان شود
بعد کردند که بر را بقدر نیم بند آنگشت نیم و خشاوه
کند و بقدر نیم کیما و نیم آنگشت دیوار و بیند از آن قدر
پیش بیند آب زاده شود باقی بجهه کامی مذکور را در راه برداشته ام

ویک سایر اشیاء را نیز در خانه داشتند
نقدی کنید که همان میزان خود را می‌گذرانند
دو هزار و پانصد هزار کلی منطقه خوشی که
بر دو راه مخالوط کردند از آنها این اتفاق
کردند شور و نیزه هایی که از آنها بگیرند
که از اینها کلی نیزه هایی که از آنها بگیرند
شورو و آنها کلی مخالوط کردند از آنها خسته شود
که بقدر یک سایر اشیاء کم نیزه ای داشتند که خود را بخور آبیه
آب باشند و در درون محل تولد آنها در آب شود
و در آنها بکلی میگذرد این اتفاق هایی که از آنها
پیش برآید موقوف نمودند و نیزه هایی که از آنها
نزدیکی کردند از آنها نیزه هایی که از آنها در آب

۴۷

از پنجه ران بدر جده کرد و یک یوم شود و او بر روز دو و سه ماه طلب
آمد از پسر خود که پسر پا شن باز سواح آزاد بیان
پسندید و در زیر گنبد اردالی هدست دو یوم که اینکه اعما
شور شود و بین خد ریکش و پرسنل اتفاق نمیخورد آرازهم و خیشنا
کند که وزیر دو و سه ماه که یک یوم شود و در
یوم دو و سه ماه بیان مطلع آهاب پر و چهار که پسند اتفاق نمیخشد
از پارویی شهری بدانسته شود و هر را اب اول زرم
کرد کی رایز تقطرات آن پیش آذون شود و شور و زور
دو و سه ماه بدانسته بعد از آن دو یوم پیش از گل ملک کو را از مرکز
و بینیسته یک یوم پیش از گل ملک که پسند اتفاق نمیخشد پاره و
شهری پرمهای هدست تجاه یک یوم که پسند اتفاق نمیخورد چور اش و
او شن داده بتعالی شروع گل میکند که چهل روز را پا نمیزد

نحو شود، اینجا باید ملائکه که دفعه اول بیست و یکم کل
دوام زاده سوچ و سوچ هم آن را بهره تهراش
خواهید برد و شیخ لی نهاد کرد اما این شیخها را که بیان
زخم شود و تهدید کنند و نیز اثاثت کل آنها کنند و پساد
بین اثاثت پاره هی بینه از دو دور یوم دو دو هفته
پساد و ترا اینها بکامل بگیرند و ای مادرت دو یوم شریع
شریع کل میکند ای مادرت باز زده یوم بیان کل آن کم
بیشتر و بیشتر کمی ای دوز دین بیان کند و در کنار آن هم
بیکر و فقط

پدر کل کام عذر هی و راهنمایی فاعل
ورکن آن را بدل طیب و بیان و سلام
که اول و در کنار آن دو داشت جنوب شکسته کنند الکه

۱۳۶

بقدریک پیار مختر و شر جهاد مفتر باشد عذاب الای
کنالله عزیز کندا مشتیه بینه داده اند نیز خداوند
که آنچه شریعه کنم چهار مشتری پیار مختر عذاب الای
و تیار نمودن کل این نصیحت مل عشیه پیش بینی
قصیمه پاروی شهری همود را افظو طارکرده و نداند ال
باز اوی بقدریک شیوه کندا نگشت که بر شود و نداند ال
پر کرده گی را امروزه کندا سعی کنده که برای پر امور یاری را نیک کرده
ملیبور امور اشده بقدیمه بیست پنج داده ای سعی نهانده
و بقدریک پیکارک بدل اگشت از پاروی تیار کردنی
در بالای بذری مو صوبه اشانده شود سعی کنده که
پاشیده گی زیر پاره و شور او در آهانگ ای ای عالم گذاشت
شود، فوراً ابروزد و مراثیم نظرات آی پاش

۷۳۹

لایم باریم شود و از راه پیادان نگیرد از این
نکره که این را ای عذر نیست لیکن کنستم چه مذکور
بیشتر شود و در یوم دو روزه آب مذکور را داشت
و پیادان اعماق پیش ای میورد پنجاه یوم که داشتم
خواستم دلخواخ را مذکور و پیش از پیادی دیگر
که کله ای میشد و از این طبق از این قدر شود و بیش
نهایی مذکور بیکار اس که نهاده شود و حقیقت این اینجاست
که این میور و این را ای اب پیش روز دو مرآ
آنچه داده شود و در سایر کاملاً یک زاده ای نمود
نخست یوم ای بود و در جهانی یک زاده کام سایر از اتفاقات
گردید اینجا یا اینجا نیز ای میور خلیفه یوم و بیرون داشت
آنچه داده شود والحمد لله داده تند یوم در سایر این

۱۸۷

پاکیزه بندی که در طبع و مکانیک است
در کشور ایران علی‌رغم راهنمایی این علم
که در شرق آسیا (آسیا) نمی‌باشد
و این سه شش شود، بود در جا گذاشت و که فرم
آنها بی پاکیزه و نسبتی ای مدلت چهار یوکی
ماه طیان شود، پس داده بی کام گذاشت
شود و در درجه اول آب داده شود
و در نیم آزاده و نیم آب داده و می‌بستند و می‌بینند
که همه اینها بسته باشد و ماده شود الی این
چهل و هم که بسته باشد شود و اینها و اینها
شروع می‌گذارند -
پاکیزه بندی

٦٣٩

لَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِ مُشْوِدًا فَلَمْ يَرْجِعْ

لَمْ يَرْجِعْ أَنْ وَرَكَنَ إِلَيْهِ مُشْوِدًا

شَوَّدَاهُ بَلْ شَمَارَهُ
كَلْوَلْ عَدَكَنَهُ لَيَقْرَدَهُ دَانَهُ زَرَهُ
كَنْدَالْ كَيْكَ يَحَارَهُ مَزَرَنَهُ يَهَارَهُ مَزَرَنَهُ
بَلْ شَوَّدَاهُ لَلَّاهُ سَوْنَانَهُ مَزَرَوْهُ مَكَنَهُ
شَوَّدَاهُ دَوْمَهُ دَوْمَهُ زَنَالْ يَلْمَدَكَسَهُ دَلَهُ
عَنْهَا مَتَرَنَهُ سَدَهُ سَلَاهُ بَلْ كَنْدَالْ كَوْرَنَهُ دَلَهُ
دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ
دَوْمَهُ دَوْمَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ
أَزِيلَوَيِّ كَيْتَهُ هَرَدَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ دَلَهُ

۱۲۳

خواسته پرسود کو در جهان از خانه پیار باقی نداشت
از تفصیل در جهان عده کنداله مذکور شاند و شو
دار گل میلو طکرده کی باید در پیاز آن از این
شود و این دلیل کیمها را که بندانگشت نیز از پارو
شهری وربالایی گل تیرینه از ده سمعی کند که
طبقه که بیکم بندانگشت کم پرسود و اگر در
کنداله بخسروهم شاند و شو دعی کنداله سه وان
و در کنداله بخسروهم فی کنداله بکیدانه شاند
بعد که شاند و شدند رسایپ کامل بگذرد و خود
آب داده شود و بیوه اوان سریوهم نیز
درست سی روم کرد همراه نیز آن پرسود بالغه
بکس بندانگشت نیز بیو و با بعد که بخسروهم

۱۴۳

پورا ایش و داره شو و دود چنان سی کامل علی بش بود گهرو

بکھرا بید کیز و دی دیگل پرسکه دود یهم داد میران

در جای گز اند و کله بیم و ز آهار پی بیم و ز سایه در یوم

بکر و دی آب د شو و نیما و (۲۸) یوم ایون بخ ای از ام

و دیش ایو و کنخ بیکند ای دلی ده دست (۲۹) یوم که ام

داه میران شو و د در راه را خواه عقریب در افر

نمکیل کنها سخت شو د الی دست سی یوم که ای میلاد

ماه قوس شود شرع گل بیکند

پیانه سه بیل دود یهم داه سه بیل

از زمین کند و دلکه داشته

بیهود زیمین و شرم الیه

گداول و دلکه زیمین بخ و دلکه زیمین بخ

۲۶۵

کنایا بینیم که از زبانش که از
دست رفته باشد بحال بود که می خواهد از
در بالای جنگل از آنها فرار شود و سواد عصی
صلیل و شدید است و بی کیمی از آنها نمی تواند
یکی از آنها را محو کرده باشد که از آنها
مناصری ندارد و پیاز قوی آنرا که از آنها
بشاره کنند محو کرده باشد و باز نمی تواند که بعد
یکی از آنها کشته باشند و آنها که از آنها
کشته شده اند که این کشته کسی نباشد بلکه
از آنها کشته شده باشند و کاشتند که این کشته
و کشته شده اند که این کشته شده باشند
پا شدیده شود و محو کشته شده که این کشته شده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
كُلُّ حَمْدٍ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ
الْحُمْرَى كَذَلِكَ الْمُنْجَى بِكَوْزِيْرِيْكَ شُورَى
بِنْجَارِيْوْمَ بِنْ قَطْرَاتَ آبَ بَاشْمَ بَالَّا
بَيْكَ بُونَجَوْنَتْ آفَرَ آنَّهَ سَوْدَ بَاشْمَ بَاشْمَ
كَهْجَيْكَ آنَّهَ نَسَكَ نَوْدَيْنَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ
بِنْجَارِيْوْمَ كَآخَرَهَ عَقَدَ بِأَبْلَدَ بَوْنَهَ
قوْسَ شَوْكَوْمَ بِنْجَارِيْكَ آنَّهَ بِرَدَلَهَ لَهَشَ
كَهْرَكَ آنَّهَ بِرَدَلَهَ لَهَشَ آنَّهَ الْمَيْدَ وَبَرَكَهَ
بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ
بِرَالِيْيَ بِرَزَرَهَ كَذَلِكَ بِرَكَهَ بِرَهَ بِرَهَ
بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ بَاشْمَ

سیزده

بندوچهارم بند اکست بند کنار
کلاده کور داین کنار کنار یکم از سیزده
روز شنبه نهم بند اکست بیان اشود و
در (۲) بند اکست بند و پنجم
دو بند اکست بند و ششم کلاده کنار
کلاده دار بند اکست بند و هفتم که (۳)
ماه قوس شود و کرد و شرط هم باشتر اش
که کلاده کور دایا ای کلاده کور خود
و کناره راه میان دوی کناره دسی کناره
جواب آن را بپرسید و اگر در سیاره کلیان زیاد
اگر بند اکست بند و هشتم که میتواند
بند اکست بند و هشتم که میتواند

۱۳۵

کلارنی خود را پنهان کنند که آنکه بخواهند
پس از آنکه این میگیرند تا اینجا نمایند و چنانچه
آنکه شنیدند و بینهایت بزرگ شدند لیکن همانها (۷) بودند
که با خود را میگیرند که بخواهند و با خبر را شنیدند که فریاد
آشیانی شدند و این سه چشم آنها بدرستی در چشم خودند
و این این طوری بود که اول شنیدنی ساخت
کالا و مذکور را برداشتند و گذاشتند از این دو
بعد دو قدم بقایه ریساختند و درین سومین بیک
و چه ساختند - بعد از چهارم و پنجم ساختند
برای این سه چشم ۲۲ چشم ساختند - از دو قدم
بعد از این کالا و آن برداشتند سو و دو کسر
جان شامل گذارند الى مدت پنجاه چهار چشم که

Page
Missing

سی ام
بچالی ن پانزالی موعد و دیوم که بیمه ساعت
الشاد است تعالی زندگان بلند و پندر کجی کند
وورا بترا همه دل و این قسم شود که دو حضیره گل هست
پشم جوی و یک حصه از پاره شهربی گاه دیگر
را مخلوط کرد و بقدر یک سپهر کرک زندگانش باشیخ
آن بیندازد و وور آفتاب گرم گل خانه بگذارد.
و پر وزنه ساعت کلاه نمکور را بردار و که آفتاب
به بوته همچوی خود برسد لایحه کلاه نمکور را در بالا
بوته بیندازد تکرر قدر یک بیندازش با ازد و شهود
که هوا بخورد و در بیان خاموش شد که کند الی ما کو
گرم باشد الی وقت آفتاب شستش باشد بعد
کلاه نمکور کامل پرداشت شود که شبانه هوا بخورد

۱۲۸

و در پی هم کیه قدر آن شاید تقدیر گذاشته ای می شود و باید
که دیگر همچنان شود و اتفاقاً مالکه شروع کلی کیه
و در پی هم دیگر شود فو آب داده شود و نزدیک این شروع
ای موقعاً بایست یو حکم که آخر باشد پس بور شود و اتفاقاً
الله تعالیٰ کامل شروع کل میکند و موسیم آن
پیشود و در ابتدا ناهوت کل نه کور تمام بیشود
بعد در جایی گذاشته که نیم روز سایه و نیم رفته
اتفاق باشید و یک یوم بعد آب اده شود
گذشت شود و ای موقعاً چهل یو حکم که دیگر ناهود
کل شود — بعد از گذشت این چهل شود ۱۲۹۰
زیان بقدر نیم بلت از زیان یک سو اشانه شود
سغی کند که بقدر چهار برابر اثافت کل رساله

۱۶۹

پازارکوب باشند فقط.

(سازرسی هراتی)

در این دهه سی ساله شاهزاده پیشواد و قیصر نایب از زرنه
 مکور اول بقدر کمی اگذشت پاره و نی شهری اند اخیره
 دو سی سال پنده داده اور کند جی کند که بر این مواد باشد سیوم
 زیان آن را خوب نمایند که یک سیم بسته چوید آن دو بسته
 آنرا بخوبی بست کنند. بعده باید سایر آنرا کامل بخند و گل
 را پشم آنرا بخکاند و در دانه خواره سوکنند و در جویی نمایند
 بعده در لامینه اگذشت آن را چکر سو اسنانه شود و پیازه شود
 بشکل پیچ سینه اگذشت و گل گور شود و بقدر و بینه اگذشت
 در بالا سی آن گل اند اخیره شود. و در جویی نمک و نوره
 چشت یکوم بعده آن داشتود والی می بند پانزده دیم که

ه ناهد نکو شود نیزه بیو - یعنی که بسیار شد و دیگر آن
پادشاه و خیره کیا که بینتر کرد یعنی اسرع غشایاده کند - بلکه از
الی درست همی بیو کرد ه اماه هنوزان شود - بلکه
یوم بعد آن دیگر شود و بلکه از الی مدت پنجاه یو م که نیم ها
تو س شود بعد آن بقدر رس بند اتفاق شد که اه شاتی
در بالا می بوده که نکو بیندازد و بقدر دو بینداشت
گلخ هنوز آن داشته شود - بلکه از الی مدت پنجاه و هشت
یو م که ابتدا اماه حمل شود - و در ابتدا دیگر نکو گلخ از
بردارد و کاه نکو را بیکرده بلکه از الی مدت
یو م که دیگم ناده می صوف فراشود بعده کاه آنرا نیز کاملاً بردا
شود و بقدر رس بند اتفاق شد از بازوی شهری آن داشته
شود نیزگز اتفاق شود الی هفت ده یو م که بیست ناده می بوده

۱۰۱

بی خد بقدر دو بند اگه شست نمی بود آنرا به همه که داشت
 و خشیا و دل کند بگذر از دل می خورد و دل کم که اینجا نمایه شود
 و هر کاره با زان فشار داده يوم بعد آبی پا به دل می خورد (۲۳)
 که اینجا نمایه جوزا شود و در اینجا نمایه اگه شست دو بند
 آبی پا به دل که دیاز آن با قوت بآشد و با خبری که غیره کیا نمایه
 کرد و بتوکی اس خشیا و دل شود بگذر از دل می خورد (۲۴) يوم
 که (۲۵) ناهنک کور شود و شش آبی پا به دل که دل داده شود و پا
 با قوت آن انشاع اند تعلی شروع گل حکم کرد و گل
 آن در موته پا زده تمام بیشود که پنج نمایه اسد شود بعد
 که گل آن را پا تا حام و سیده شست يوم بعد آبی داده شود و
 با خبر پا شد که غیره کیا نهیز کرد و که اس خشیا و دل کرد و بگذر
 از دل می خورد و پس از نمایه دل که دل اند این سیده شود و در اینجا

ماه نهم کور بیک و کاه خان پیش از کاه میشود و قدر شصت یوسم بیست
پنجمین ماه است و با آن زده ماه سیمین مهر میشود و دهان
قرار که ذکر شده نیز کرد و شور و نیز کذا انشه شود الی مذکور
کی سال یازده ماه بعد گل آن بترقی همراه و در سال
چهارم زاده تبدیل ماه ستمیل بوده باشی مذکور بقدر دهان
پیاز میکند و بعد آن دیگر زمان پاچون بیست کند بقدر
سابق که ذکر شده در سال چهارم زمان مذکور بخوش
شود که پیاز آن خوار بجای هم بیشود و کسر بدل این که
 فقط و آن در کنار آن شود این قسم شود که در کنار
میتوان بقدیمه و از این قدر که در کنار آن
که بقدر یک چهار نیز و نهم چهار هزار شده در الائمه ای
آن کذا انشه شود بعده چهار تا هیجراز کل صدست پیشنهاد

۱۵۴

بیک قصیده ای پار و گی شهری هر دو را مخلوط کرده منا صنفه
از احشمه شود و در راهم ماه جمل همار و آن سماز با قوت آرا
بهراء گل کن کند و خود سعی نداش که ریشه آن پی گل شود
و در کند اله منا صنفه پر کرده کی پیازه کوز را فشارند و از
گل مخلوط کرده کی بدلور آن از احشمه که بقدرت یک نیم
پندانگشت کم پرسود بجهة آینکه آب خوره آن باشد
خورا در یوم دو و فجر نیوله آب پاش آن بساده شود و در
آفتاب پس کامل گذاشته شود و بعد هشت شنبه نیمه آن را ببراه
نوك چوبی فتح آنرا نرم و خیشاوه کند و بسته
بعد بقدرت یک هزار ک پندانگشت پار و گی شهری
از احشمه شود و یک زار دال بسته ماه چوز آن را برقا و یم
شود در گل هیرمه و نیز بر و ز دو مراتبه آب پس زار شود

۱۰۷

شیوه ای ایندیاش و بکاره ای ایندکار ماه سیمه و دوز
که ممکن از کنداله نه بورجیر کند و در زیان شاند
و بهان قرار که ذکر شد و پیزگرد و پیغام

(نکل شاپردی)

شاندیش ای ایندکار دو ماه خواهد بگذرد و اینکار رفته
حکم دارد و پیغام قرار که اول هزاره از اینجا شکسته کنند که فتح
کیمیا شتر و همچنان شتر کند دوم ده داده از بخت از عال
که آنقدر شیخ جما و شتر باشد بروز و رکن این بینان دو می
تقطیم طمعت پیش بینی و یک تقسیم ماروی سود و گفته
بر ورا خلیط کرد و بخوار یکی بخوبی است که در کنداله
بینه ای که این ایش خوره آن باشد بینه ای که این ایش
که خواهد بگذر ایش که وی اینکه در زیان شاند و جانش کانه

لکن مکنی و نشانه هایی برداشت کرد که ریشان بی کل شد و دل آن
معلوم شد و بعد از اینکه این را در سرمه شد و آن باشد
بهره پاچی و متراعن بسته بود که در صورتی که این را در دل آن بشد
و انتہ باشد و در کنار این بروی کی کند الی رسیده بیش از یک کیلو گرم
آنکه از زبان کشیده و در قدر این قسم و مساحت کند الی تمام داشته و شو
بهم که شانده شد و سایه کامل بذاراد ای متهم چون که داشت
شود و در یک هم شده تو همراه فول آن باشیم پیش از و بعد از مسحه
یکیم کند الی مو و غیره را در سایه باقی بگذارد و نیز الی مددت آن بگیر
آخر این شور شو و دیگر یک دیگر آنکه آب بدله و در این ایامه بخواهند
اول بقدر یک ساعت و زیر یک دوم و دوسالی و فریجیم که باید
برخورد و پس از در آنها که مل ای مددت ده یک هم که داده بخواهد
و در یک دو و نیم آب بخورد: بعد این داری گلند که باین قسم شود که

دو ریوم یک دفعه از طرف ملوع آفتاب بپرسید که خلاصه پایانی
که بودند ملکه پور شو و ملکه نشانی آخوند از ملکه پور شو و ملکه نشانی
سلطان پنجه در سرمه بندانگشتند که ملکه پور شو از اگل کنده الله بندانگشتند اینها
بگذرد و بیانی آنرا سرمه بندانگشتند که در کنده از شنا
مکنده آنرا در زیرین شانند ملکه بندانگشتند کنده الله را و بهمان شما بگل ملکه بندانگشتند
دو ریوم یک دفعه آب پرسیده را ای ملکه پور شو چیزی که همانا ملکه شو
آنقدر شود که گل جدید تیار شو که دو ریوم تقیم گاله تیاشت جو چیزی که
تقیم باشد و شتری یا هژر و رام چشم و گنبد و بیهی یک کنده الله بندانگشتند کنده الله
سیاه شنده که ملکه پور شو اگل کنده کنده سی کنده که ریشه آن لی گل شود و فی
یک لی شاهزاده شود بعد که شاهزاده شیخ ریوم در سارابی ملکه پور شو
دو ریوم شاهزاده آب پرسیده بعد از قاعده اگل کنده را ای ملکه ای ریوم که آخر
اسد شود و دو ریوم دود فرو آب پرسیده بعد این همراه نوکی پیش قدر سرمه
پندانگشتند نیم کنده و صورت آن ریز اند پنهان که کاریشم رو شفود و گردش ریوم دادند

طیبی شهری میری بیدار و فرار بقطرات آب پاک
آب پر عادی شد و بینهایان آهاب کل لکه ای
سیزدهمین پاک دنیو فرماده قدر آب پاک شد و بینهای
شانزدهمین پاک دنیو مکانی ایستاده بینهای و دنیو نظر
چشم ایک خوب بینهای را سمع کرد و بینهای لکش زخم کشید
دوی و نیمی آب پر آمد و کمی کمی فرار شود و بینهای دنیو
دویم از طرف طلوع آهاب پنجمین دنیو آب پر عادی شد و
پنجمین دنیو بینهای بقطرات آی اخراج سینه ایک و بینهای دنیو
شانزدهمین دنیو بینهای سمع کرد و بینهای لکش زخم کشید
دوی و نیمی دنیو کم ایک بینهای و بینهای از طلوع آهاب پنجمین دنیو
پنجمین لکش بینهای شهری بیانگر کرد کی بینهای از دنیو
و همراه سری مذکور آب پر بیدار ای بینهای پاک دنیو نیمی

۱۵۸

اَشاد اللہ تھا یونہ کا مل چکا پر و نے دوست
آں ملا اظہار کی جو تھے تو اصلی آں نہیں ملے
وادی آں چہار شاخیں دا بسط آں سیدہ کا لار
شاخی شاخی پا شکر دو بیا اسکا دلی اسکا بیج دھوکا
پندر کی تی رازمہ ناخن بکبندی ملی شاخ کی
پیوک شاخہ مل کو ریگن زارہ دو درہاں آن قتاب پل
باش الی مارت دہ یوم و بعد دو یوم پوتہ کریم آں
شرف ع محل حیکندا دو باتی آں در آبند اعماق

در میں کل بیکدی۔ ڈال گانس کوں
چوچہ کر فتنہ پاہم کی پا نگس کوں
اڑ ہر دوی آں بیک و را چوچہ کر فتنہ پیسو
خا خیست دار دو چوچہ مل کو دل بخل تھے

۱۵۹

بیشتر و مطالعه کنند که چوچ آن جهاد برگزینند و بخواهند
باشد بجهاد گل کن از نفع زیسته مذکور کنند و شواعی
کند که بهم اه ریخته کنند شود این در در کنایه ای از پیغمبر
دانان از جنگی شکسته دانم که قدر کمی برای خشم جهاد
نمی باشد و در عصی سرای کنند الیک گذاشته شود
و سیاقیم از محل میلیتی شیوه جوی و بکشیدم باز و باز
را محظوظ کروه بقدر یکی بینه ایگشت کم و در کنایه
آنها خسته شود بجزئی کندازیک بیرون شما بده شو
و در رساییه کامل که هم او و ایشان باشند ایشانه شود همچنان
که در در در در در آب پنهان میلی میلی میلی میلی میلی
بینه ایگشت و کندازه مذکور را در رساییه ایلوق بگذراند
در پیش نجیمه که از ابتداء ماه شور الی آخر ماه سپتامبر

۶۴.

شود و در اینجا از عاده بیزان در کتابه کنار است
و بر ترکیم این آیه پیش از این مذکور شده است و کافر
ماه مکل شود و مکلو و از و داه شود و بعد از این
از کنای الکبیر (۲۳) در کنای الکبیر (۲۴) این کتابه مذکور شده
شود و این آیه سعی فوق که در کنای الکبیر (۲۵) در کنای
در کنای الکبیر (۲۶) نیز مذکور شود و این روزم و خود
آیه و اد و شود و در سایه اینی که در استه شود و
هدت (۲۷) ماه بعد در کنای الکبیر دل شانده
و این شایخ از ائمه تعالیٰ اخوه شیخ زاده فیض الدین (۲۸) در کنای
پلکار و در بروز یکی داشته باشد همچنانج ماه در سایه
این شایخ از ائمه تعالیٰ اخوه شیخ زاده فیض الدین (۲۹) در کنای
سونه در دو سال پیش کامل شود و ماده سان پی

۱۴۱

پاک فی را پایه تیوار یکند که بوده مذکور در لکا ملا آن ذکر نداشت
 چه کند و گل را که بگاند و دودانه چشم خود
 سوا شانه ششود و رکنده اله بکسر سوم بود که کنده
 را در سایه اینچ یکبار و باقی که شاندن بقیر
 پام سی با ذکر شده بوده باشی مذکور نیز با اشاره
 چوچ کرده نزد شاندن مذکور
 هایین و شمر از در کنده اله

شانده نشود : —
 که قسم کل سنت پیشتر جوی و یک قسم از رای
 سو شده که بیمه و ساله هر دو امحل طرد کرده گذاشته
 و نج دار از خدی شکسته کند الکه بقدر تمیز
 پا شد در بالای سوراخ کند الپ ک گذاشت

شود او مکل عنده بکار رکنی نداشت و بکار پندت نداشت
که در کنار آنها کار کرد اما همچنان با عذرخواهی که بعده را کرد
همه این سفر کلای شد و پس از آن دو هفته و پیش از آن میگردید
که شو و وود رکنی الله بجز سوم شانزده شو و
که و حجای که بین ایشان آن دلگی گزید و
بیچاره این ایشان را شو و وود ریخت
این حق بگذارد و ای ملکت پر جمل يوم شو و شو و
بیچاره ای بگذارد که آنها ب این سایه افتادند
پاس شکر و در یوم و وود ریخته ای پیش بگیر و بعد
سیخ آن نرم و فیض شاد و شو و ای بیور و وارد
یوم بعد از کنی الله بجز سوم در کنی الله بجز (۲)
پیش بگیر و بروز دو و ده آی پدر خود و دیگر

۱۶۷

پیش از زم و خیا و می و می و می
چارک پندلکت از پاروی سهی که
شود یکناید الی بود و باز ده ماه پیش
در کنار سریول شانده شود پوست کامل
و دو سال بعد اشاعر عالمی شد

(ساخت و خوبی پاروی)

که نیزه از ساخته مشهود

که ساخته علاوه بر این تصور دارد
از خواش باشند و یک کله
پاروی آدم را خلوط کرده

Ⓐ Mo ⚫ ١٩٥٣

وورنیا این اند شود و در عادی میر
از همان سما که شد که مخلوط شود
این میست که همه طاه که کار نیم سال کامل
شود تباشد و بتوی بدانم باشد
و بعد از آن که بتوی باشید
با همه کل بکش این شد

